

คู่มือ

การปฏิบัติงานป้องกันปรามธุรกิจการเงินนอกระบบ
ตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คำนำ

ด้วยปัจจุบันการประกอบธุรกิจการเงินนอกระบบในรูปแบบการระดมเงินหรือการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนในลักษณะที่ให้หรือสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนสูง โดยมีได้นำเงินที่กล่าวไปประกอบธุรกิจใดๆ ที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนสูงตามที่อ้างได้ แต่เป็นการระดมเงินจากสมาชิกหรือเหยื่อรายใหม่มาจ่ายให้แก่สมาชิกเก่า หมุนเวียนต่อกันไปเรื่อยๆ ในท้ายที่สุดก็จะมีผู้ถูกหลอกลวงฉ้อโกงรายสุดท้ายที่มีได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ ทำให้ต้องสูญเสียเงินทองและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก หรือที่เรียกว่าแชร์ลูกโซ่หรือธุรกิจเงินต่อเงิน มีระดับความรุนแรงมากขึ้น และเกิดขึ้นในหลายพื้นที่เป็นบริเวณกว้างและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สร้างความเสียหายเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งส่งผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ สังคมและภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเป็นอย่างมาก

การดำเนินการป้องปรามธุรกิจการเงินนอกระบบลักษณะนี้ มิได้แพร่ขยายเป็นวงกว้าง จึงจำเป็นต้องตัดไฟแต่ต้นลมและดำเนินการในเชิงรุกอย่างทั่วถึง ต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์ จำเป็นที่จะต้องมีการซักซ้อมแนวทางปฏิบัติและวิธีการให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการป้องปรามธุรกิจการเงินนอกระบบ จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือและคุ้มครองผลประโยชน์ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น กลุ่มป้องปรามการเงินนอกระบบ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานป้องปรามการเงินนอกระบบตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยรวบรวมกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และขบวนการตรวจสอบและดำเนินคดีการกระทำความผิดตามกฎหมายที่กล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง สามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องปรามและคุ้มครองประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนผู้ที่สนใจสามารถนำไปศึกษาค้นคว้าได้ ทั้งนี้ กลุ่มป้องปรามฯ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการปฏิบัติงานฯ เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานช่วยเหลือและคุ้มครองประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลต่อไป

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อใช้เป็นคู่มือการปฏิบัติงานป้องกันปรามการเงินนอกระบบตามพระราชกำหนดการกักยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความเป็นระบบครบถ้วนและถูกต้องชัดเจน

1.2 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานป้องกันปรามการเงินนอกระบบทั้งของกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน

1.3 เพื่อเผยแพร่แก่นักศึกษาและประชาชนผู้สนใจทั่วไป ใช้ในการศึกษาหาความรู้และอ้างอิง ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อถูกหลอกลวงฉ้อโกงอีกต่อไป

2. ขอบเขต

2.1 พระราชกำหนดการกักยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2.2 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งตามมาตรา 3 (3) ได้กำหนดให้ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เป็นหนึ่งในมูลฐานความผิดตามพระราชบัญญัติที่กล่าว

2.3 พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ซึ่งมาตรา 19 ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้บุคคลเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือในการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง โดยตกลงว่าจะให้ผลประโยชน์อันมีลักษณะเป็นแชร์ลูกโซ่ที่แอบแฝงการขายตรง

2.4 พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 21 วรรคหนึ่งได้กำหนดให้คดีความผิดตามพระราชกำหนดการกักยืมเงินฯ ที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 12 มาตรา 15 มาตรา 15/1 และมาตรา 15/2 แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีจำนวนเงินที่กักยืมรวมกันตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติที่กล่าว ตามบัญชีแนบท้ายประกาศกรมสอบสวนคดีพิเศษ

3. คำจำกัดความ

“ การเงินนอกระบบ ” หมายถึง การใช้เงินในการทำธุรกิจที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบการควบคุมกำกับดูแลของทางราชการไม่ว่าจะเป็นระบบสถาบันการเงิน ระบบกฎหมาย หรือระบบภาษีอากร หรือไม่ได้รับการยอมรับให้เข้ามาอยู่ในระบบอย่างเป็นทางการ เช่น การค้ำนำมัดเงิน การเปิดบ่อนการพนัน การค้าประเวณี การขายสินค้าหนีภาษี การคอร์รัปชัน เป็นต้น

“ แชร์ลูกโซ่ ” หมายถึง รูปแบบการดำเนินธุรกิจที่มุ่งประสงค์ เพื่อหารายได้จากการระดมทุนเป็นหลัก โดยมีการสัญญาว่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินในระยะเวลาอันสั้น โดยผู้ประกอบการมักอ้างถึงการนำเงินไปลงทุนในรูปแบบต่างๆ ที่มี

รายได้สูงเพียงพอที่จะปันรายได้แจกจ่าย ผู้ร่วมธุรกิจได้อย่างทั่วถึง มีการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้ร่วมลงทุนในระยะแรกๆ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและกระตุ้นให้เกิดการชักจูงให้เข้าร่วมลงทุน แต่แท้ที่จริงแล้วไม่ได้มีการประกอบธุรกิจใดๆ ที่จะให้ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจ่ายให้แก่สมาชิกผู้ร่วมลงทุน จะใช้วิธีการนำเงินลงทุนของสมาชิกใหม่หมุนเวียนมาจ่ายให้สมาชิกเก่าและเมื่อไม่สามารถหาสมาชิกใหม่มาลงทุนเพิ่มได้ก็จะมีเงินมาจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนตามที่สัญญาไว้และในที่สุดต้องล้มไป การกระทำดังกล่าวถือเป็นการจัดคิวเงิน คือเป็นเพียงวิธีโยกย้ายเงิน ไม่ได้มีการนำไปลงทุนตามที่อ้างแต่ประการใด ดังนั้นผลประโยชน์ที่นำมาจ่ายให้แก่ประชาชนก็คือ เงินที่ประชาชนนำมาลงทุนนั่นเอง

“ กู้ยืมเงิน ” หมายความว่า รับเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดไม่ว่าในลักษณะของการรับฝาก การกู้ การยืม การจำหน่าย บัตรหรือสิ่งอื่นใด การรับเข้าเป็นสมาชิก การรับเข้าลงทุน การเข้าร่วมกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในลักษณะอื่นใด โดยผู้กู้ยืมเงินหรือบุคคลอื่นจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน หรือตกลงว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน ทั้งนี้ไม่ว่า จะเป็นการรับเพื่อตนเองหรือรับในฐานะตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้กู้ยืมเงิน หรือของผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือในฐานะอื่นใดและไม่ว่าการรับหรือการจ่ายเงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์อื่นใด ผลประโยชน์ตอบแทนนั้น จะกระทำด้วยวิธีการใดๆ

“ ผลประโยชน์ตอบแทน ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ผู้กู้ยืมเงินหรือบุคคลอื่นจ่ายหรือจะจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินเพื่อการกู้ยืมเงิน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจ่ายในลักษณะดอกเบี้ย เงินปันผล หรือในลักษณะอื่นใด

“ ผู้กู้ยืมเงิน ” หมายความว่า บุคคลผู้ทำการกู้ยืมเงิน และในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งลงนามในสัญญาหรือตราสารการกู้ยืมเงินในฐานะผู้แทนของนิติบุคคล

“ ผู้ให้กู้ยืมเงิน ” หมายความว่า รวมถึงบุคคลซึ่งผู้ให้กู้ยืมเงินระบุให้เป็นบุคคลที่ได้รับต้นเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้กู้ยืมเงิน

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“ ธุรกิจขายตรงแบบแบ่งแบบแชร์ลูกโซ่ ” หมายถึง การขายสินค้าในเชิงรุก ใช้กลยุทธ์ในการแนะนำสินค้าที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง หรือใช้วิธีกระตุ้นให้ผู้บริโภคต้องการที่จะได้ผลประโยชน์จำนวนมากในระยะเวลาอันสั้นในลักษณะของแชร์ลูกโซ่ทำให้ผู้บริโภคต้องซื้อสินค้าหรือบริการ โดยไม่จำเป็นหรือต้องซื้อเพราะถูกแรงกดดันจากผู้ขาย โดยมีผู้บริโภคจำนวนมากที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะดังกล่าวเป็นจำนวนมาก

ผู้ประกอบการธุรกิจประเภทนี้จะใช้สินค้าที่ผู้บริโภคไม่คุ้นเคยในการแอบอ้างทำธุรกิจขายตรงและใช้วิธีการชักชวนให้ประชาชนมาสมัครเป็นสมาชิก เข้าร่วมเป็นเครือข่าย สัญญาว่าจะให้ผลตอบแทนจากการชักจูงผู้อื่นให้เข้ามาร่วมเป็นเครือข่าย แสดงให้ผู้ถูกชักจูงเห็นว่าจะได้รับเงินหรือกำไรมากกว่าเงินที่ได้ลงทุนไป เมื่อผู้ประกอบการจะหมดทุนได้ตามที่ต้องการแล้วก็จะปิดกิจการหลบหนีไป

4. หน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

4.1 พนักงานเจ้าหน้าที่ (กลุ่มป้องปรามการเงินนอกระบบ) :

1. มาตรา 7 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังนี้

1.1 มีหนังสือเรียกให้ผู้นั้นหรือบุคคลใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจะเป็นการประโยชน์แก่การตรวจสอบถึงการกักเงิน มาให้ถ้อยคำ

1.2 สั่งให้บุคคลดังกล่าวตาม 1.1 รายงานสภาพกิจการของตนตลอดจนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของตน

1.3 สั่งให้บุคคลดังกล่าวสั่งให้บุคคลดังกล่าวตาม 1.1 นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับการกักเงินมาตรวจสอบ

1.4 เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบหรือค้นบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวตาม 1.1 ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้ปฏิบัติตามหน้าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือค้น ตามควรแก่เรื่อง และให้มีอำนาจยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานเหล่านั้นมาตรวจสอบได้

2. มาตรา 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังนี้

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้กักเงินผู้ใดที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สินและเห็นสมควรให้มีการดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้ให้กักเงิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้เกินกว่าเก้าสิบวันไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีมีการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 9 หรือมาตรา 10 ให้คำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวยังคงมีผลต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ใดไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้กักเงินที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 มีหนี้สินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สิน แต่ยังไม่สมควรสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีล้มละลายต่อไปตามมาตรา 10

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

3. ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 11 บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินฯ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. ในฐานะผู้แทนโจทก์ / เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลายพุทธศักราช 2483 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

4.1 นำเงินวางประกันค่าใช้จ่ายต่อศาลและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (มาตรา 11 และมาตรา 155)

4.2 รายงานเกี่ยวกับทรัพย์สินตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (มาตรา 22)

4.3 ยื่นขอรับชำระหนี้ (ถ้ามี) (มาตรา 91 ประกอบด้วยมาตรา 27)

4.4 เข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก (มาตรา 31)

4.5 มีหน้าที่ระวางประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย ช่วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ (มาตรา 155)

5. ในฐานะที่ปรึกษาคดีพิเศษ ตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้คดีความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินฯ ที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 12 มาตรา 15 มาตรา 15/1 และมาตรา 15/2 ที่มีมูลน่าเชื่อว่ามีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีจำนวนเงินที่กู้ยืมรวมกันตั้งแต่ยี่สิบล้านขึ้นไป เป็นความผิดที่เป็นคดีพิเศษตามลักษณะการกระทำผิดตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ

6. ในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ / พยานต่อพนักงานสอบสวนและศาลในคดีเกี่ยวกับพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินฯ

4.2 คณะกรรมการ / อนุกรรมการ :

4.2.1 คณะกรรมการป้องปรามธุรกิจการเงินนอกระบบ แต่งตั้งโดยมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วย

(1) ปลัดกระทรวงการคลัง	ประธาน
(2) ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง	กรรมการ
(3) ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงการคลัง	"
(4) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	"
(5) อธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้แทน	"
(6) รองผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ปราบปราม) หรือผู้แทน	"

(7) ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง หรือผู้แทน	"
(8) ผู้บังคับการกองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจ หรือผู้แทน	"
(9) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	"
(10) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	"
(11) ผู้แทนกรมบังคับคดี	กรรมการ
(12) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	"
(13) ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์	"
(14) ผู้ทรงคุณวุฒิ	"
(15) เศรษฐกร 8 ว กลุ่มงานป้องกันปรามการเงินนอกระบบ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ และเลขานุการ
(16) เศรษฐกร 7 ว กลุ่มงานป้องกันปรามการเงินนอกระบบ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองศาสตราจารย์วีระพงษ์ บุญโยภาส ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลอาชญากรรมธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับธุรกิจการเงินนอกระบบและอาชญากรรมเศรษฐกิจการเงินเป็นอย่างดี

คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณากำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แผนงาน วิธีการเกี่ยวกับการป้องกันปรามธุรกิจการเงินนอกระบบภายใต้พระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 รวมทั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

4.2.2 คณะอนุกรรมการป้องกันปรามธุรกิจการเงินนอกระบบในส่วนภูมิภาคระดับ

จังหวัด

โดยที่การประกอบธุรกิจการเงินนอกระบบได้แพร่ขยายออกไปในส่วนภูมิภาค คณะกรรมการป้องกันปรามธุรกิจการเงินนอกระบบ จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการป้องกันปรามธุรกิจการเงินนอกระบบในส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ 77/2534 ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2534 ประกอบด้วย

1. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
2. อัยการจังหวัด	อนุกรรมการ
3. คลังจังหวัด	"
4. หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด	"
5. พาณิชย์จังหวัด	"
6. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด	"

7. สรรพากรจังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ
8. เจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรจังหวัด	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฯ ในส่วนภูมิภาคระดับจังหวัดที่ได้รับการแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล ควบคุม กำกับ ดูแล สืบสวนสอบสวน การติดตามประเมินผลและการพิจารณากลับกรอง ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการเงินนอกระบบในส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัด รวมถึงการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชน พ.ศ. 2527 ตลอดจนดำเนินการตามที่คณะกรรมการป้องปรามธุรกิจการเงินนอกระบบมอบหมาย แล้วรายงานให้คณะกรรมการฯ พิจารณาต่อไป

4.3 พนักงานสอบสวน :

พนักงานสอบสวน หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ ทำ การสอบสวนดำเนินคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (6) การดำเนินคดีแก่ ผู้กระทำความผิดฐานกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนนั้น พนักงานสอบสวนจะเข้าทำการสอบสวนเพื่อ ดำเนินคดีตามคำกล่าวหาได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. คำกล่าวหาที่เป็นคำร้องทุกข์ คือ การที่ผู้เสียหายมาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีต่อ พนักงานสอบสวนโดยตรง ในกรณีนี้ให้พนักงานสอบสวนรีบดำเนินการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ต่างๆ โดยประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานในลักษณะหน่วยเฉพาะกิจ สำหรับกรุงเทพมหานคร ส่วนในต่างจังหวัดให้พนักงานสอบสวนประสานงานในลักษณะเดียวกัน ซึ่งผู้ว่า ราชการจังหวัดจะเป็นผู้พิจารณากำหนดสถานที่ติดต่อ เมื่อได้สรุปพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว ปรากฏว่า ต้องมีมูลที่จะดำเนินคดีทางอาญาตามพระราชกำหนดการกักเงินฯ ได้ก็ให้ดำเนินการขออนุมัติจับกุม ดำเนินคดีไปตามกระบวนการดำเนินคดีอาญาอย่างคดีอาญาทั่วไป

2. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว ปรากฏว่าบุคคลใด กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการกักเงินฯ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งพยานหลักฐานต่างๆ ให้พนักงาน สอบสวนดำเนินคดีตามข้อ 1. ต่อไป

4.4 พนักงานอัยการ :

พนักงานอัยการ หมายถึง เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (5)

1. อำนาจทั่วไปของพนักงานอัยการ

เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการกักเงินฯ เป็นความผิดอาญา ผ่นดิน ฉะนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว จะสรุปสำนวนเสนอพนักงานอัยการ ดำเนินคดีแก่ผู้ต้องหาเช่นเดียวกับการดำเนินคดีอาญาทั่วไป

2. อำนาจพิเศษของพนักงานอัยการตามพระราชกำหนดการกักขังเงินย

เนื่องจากพระราชกำหนดการกักขังเงินย เป็นกฎหมายพิเศษที่มุ่งปราบปรามการกระทำที่จะเกิดผลร้ายแก่ประชาชนทั่วไป และจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงวางมาตรการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนที่อาจได้รับความเสียหายจากการหลอกลวง พระราชกำหนดนี้จึงได้ให้อำนาจพิเศษแก่พนักงานอัยการเพิ่มจากอำนาจหน้าที่ปกติ ดังนี้

2.1 มาตรา 9 เมื่อพนักงานอัยการได้ฟ้องคดีอาญาแก่ผู้ใดในความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 ถ้าผู้ให้กู้ยืมเงินร้องขอ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกต้นเงินคืนให้แก่ผู้ให้กู้ยืมได้ และจะเรียกผลประโยชน์ตอบแทนเป็นเป็นสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ให้กู้ยืมด้วยก็ได้ ในการนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

2.2 มาตรา 10 เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้ให้กู้ยืมเงินให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องผู้กู้ยืมเงินที่เป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 เป็นบุคคลล้มละลายได้เมื่อ

- (1) เป็นผู้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือมีสินทรัพย์ไม่พอชำระหนี้สินได้
- (2) เป็นหนี้ผู้ให้กู้ยืมเงินรายหนึ่งหรือหลายรายเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท สำหรับบุคคลธรรมดา และไม่น้อยกว่าสองล้านบาท สำหรับนิติบุคคล และ
- (3) หนี้้นั้นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน ไม่ว่าหนี้้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลัน หรือในอนาคตก็ตาม

การฟ้องคดีล้มละลายตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย โดยให้ถือว่าพนักงานอัยการมีฐานะและสิทธิหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าฤชาธรรมเนียม หรือการต้องวางเงินประกันต่างๆ ตามกฎหมายดังกล่าว

4.5 ผู้พิพากษา :

- ผู้พิพากษา หมายถึง ผู้พิพากษาซึ่งมีอำนาจทำการอันเกี่ยวกับคดีอาญาและคดีแพ่ง ได้แก่
1. ตรวจคำคู่ความซึ่งยื่นต่อศาลเพื่อสั่งรับ หรือไม่รับ หรือให้ทำใหม่ หรือให้แก้ไขเพิ่มเติม
  2. ควบคุมการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ออกข้อกำหนด เพื่อรักษาความเรียบร้อยในบริเวณศาล และเพื่อให้กระบวนการพิจารณาดำเนินไปโดยเที่ยงธรรม และรวดเร็ว ออกหมายเรียก ออกหมายอาญา
  3. ออกหมายเรียก ออกหมายอาญา ออกหมายสั่งให้ส่งคนมาจาก หรือไปยังจังหวัดอื่นหรือออกคำสั่งใดๆ
  4. ไต่สวน และวินิจฉัยชี้ขาดคำร้อง หรือคำขอไต่สวนมูลฟ้องในคดีอาญา ไต่สวนการชั้นสูตรพลิกศพ ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงาน
  5. นั่งพิจารณาคดี และควบคุมการนำสืบพยานหลักฐานของคู่ความ ตรวจบุคคลวัตถุสถานที่ หรือตั้งผู้เชี่ยวชาญ ใช้ดุลยพินิจวินิจฉัย ชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง
  6. พิพากษาชี้ขาดตัดสินคดีทั้งทางแพ่ง และทางอาญาโดยยุติธรรมตามกฎหมาย
  7. บังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษา

8. ทำรายงานการคดี และกิจการของศาลส่งตามระเบียบ
9. รมัดระวางการใช้ระเบียบวิธีการต่างๆ ที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายหรือโดยประการอื่น ให้เป็นไปโดย ถูกต้อง เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสร็จเด็ดขาดไปโดยเร็ว
10. อาจมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่างประเภทกันตามประเภทของศาล

4.6 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ :

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หมายความว่าถึง เจ้าพนักงานของศาลซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่บังคับคดีหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลายพุทธศักราช 2483 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1.) เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

- (1) ประกาศโฆษณา แจ้งคำสั่ง
- (2) ให้โจทก์วางเงินประกันค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย
- (3) แจ้งกองยึดหรืออายัดและจำหน่ายทรัพย์สินยึด
- (4) หมายเรียกลูกหนี้ (จำเลย) มาสอบสวน
- (5) ให้ลูกหนี้ยื่นคำชี้แจงและบัญชีกิจการทรัพย์สิน
- (6) รับคำขอรับชำระหนี้ - นัดตรวจคำขอ
- (7) ประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก
- (8) รายงานศาล

- ในกรณีการประนอมหนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบ รายงานขอให้ศาลพิพากษาล้มละลาย และนัดไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย

- ในกรณีการประนอมหนี้ได้รับความเห็นชอบ รายงานขอให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย และพิจารณาคำขอประนอมหนี้

2.) เมื่อศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

ประกาศโฆษณาคำพิพากษาล้มละลาย และดำเนินการขายทรัพย์ที่ยึดไว้

3.) เมื่อศาลนัดไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย

ประกาศโฆษณาว้นนัดไต่สวน และแจ้งเจ้าหนี้ ลูกหนี้ รวมทั้งแต่ง

4.) เมื่อศาลนัดพิจารณาคำขอประนอมหนี้

แจ้งเจ้าหนี้ ลูกหนี้ และทำรายงานเสนอศาลตามมาตรา 50

5.) เมื่อศาลพิจารณาสั่งคำขอประนอมหนี้

(1) ประกาศโฆษณาคำสั่งศาล

(2) รวบรวมเงิน

(3) ขอยกเลิกการประนอมหนี้ ถ้าลูกหนี้ผิดนัด

(4) ติดตาม รวบรวมทรัพย์สิน และสอบสวนคำร้องขัดทรัพย์สิน

(5) เพิกถอนการโอน ทวงหนี้ สอบสวนคำขอรับชำระหนี้ แล้วรายงาน

ความเห็นของศาล

(6) แบ่งทรัพย์สินแก่เจ้าหนี้ และขอขยายระยะเวลาแบ่ง

(7) ขอบปิดคดี

4.7 พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ :

พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หมายความว่า อธิบดี รองอธิบดี และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่สืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษตามที่กำหนดไว้

มาตรา 21 คดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ได้แก่ คดีความผิดทางอาญาต่อไปนี้

1.) คดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการคดีพิเศษ โดยคดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายดังกล่าว จะต้องมึลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) คดีความผิดทางอาญาที่มีความซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ

(2) คดีความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(3) คดีความผิดทางอาญาที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือ

(4) คดีความผิดทางอาญาที่มีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือ

ผู้สนับสนุน

ทั้งนี้ ตามรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่คณะกรรมการคดีพิเศษกำหนด

2.) คดีความผิดทางอาญาอื่นนอกจากข้อ 1. ตามที่คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่

ในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่ง จะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ หรือคดีที่มีการกระทำความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกัน และความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจสืบสวนสอบสวนสำหรับความผิดข้ออื่นหรือเรื่องอื่นด้วย และให้ถือว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ

บรรดาคดีใดที่ได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้วโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้ถือว่าการสอบสวนนั้นเป็นการสอบสวนในคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษฯ

มาตรา 24 ให้อำนาจพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดังนี้

1.) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุสงสัยตามสมควร ว่ามีบุคคลที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

2.) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะที่มีเหตุสงสัยตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

3.) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

4.) มีหนังสือสอบถาม หรือเรียกบุคคลใดๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

5.) ยึด หรืออายัดทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ส่งมาดังกล่าวไว้ในข้อ 1. , 2. , 3. และ 4.

4.8 พนักงานเจ้าหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน :

มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เป็นความผิดมูลฐาน

ความผิดมูลฐาน คือ ความผิดทางอาญาที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยมีการกำหนดมาตรการในการลงโทษทางอาญากับผู้ที่ฟอกเงิน หรือ ทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือ จากการสนับสนุน ช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายนี้ ยังได้กำหนดมาตรการในการริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือ จากการสนับสนุน ช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานอีกด้วย

มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1.) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กรการ หรือ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- 2.) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- 3.) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึด หรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นอาจจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

4.9 กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ

4.9.1 การกระทำความผิดฐานกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

การกระทำความผิดฐานกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ตามมาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกำหนดการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน มีองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ตามมาตรา 341 และ 343 ฐานฉ้อโกงประชาชน เมื่อมีการกล่าวโทษหรือฟ้องคดีอาญาต่อศาลอาญา พนักงานสอบสวนจะต้องฟ้องความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามมาตรา 341 และ 343 ควบคู่กันไปด้วย

องค์ประกอบความผิดฐานกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

มาตรา 4

ผู้ใดโฆษณาหรือประกาศให้ปรากฏต่อประชาชนหรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้ปรากฏแก่บุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปว่า ในการกักขังเงิน ตนหรือบุคคลใดจะจ่ายหรืออาจจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้ตามพฤติการณ์แห่งการกักขังเงิน ในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ โดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้นจะนำเงินจากผู้ให้กู้ยืมเงินรายนั้นหรือรายอื่นมาจ่ายหมุนเวียนให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือโดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า ตนหรือบุคคลนั้นไม่สามารถประกอบกิจการใดๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทน

แทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้นได้ และในการนั้นเป็นเหตุให้ตนหรือบุคคลใดได้กู้ยืมเงินไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ผู้ใดไม่มีใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ดำเนินการ หรือให้พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลใดดำเนินการโฆษณาประกาศหรือชักชวนประชาชนให้ลงทุน โดย

(1) ชื่อหรือขายเงินตราสกุลใดสกุลหนึ่งหรือหลายสกุล หรือ

(2) เก่งกำไรหรืออาจจะได้รับผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย

มาตรา 5 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ในการกู้ยืมเงินหรือจะกู้ยืมเงิน

(ก) มีการโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไป หรือโดยการแพร่ข่าวด้วย

วิธีอื่นใด หรือ

(ข) ดำเนินกิจการกู้ยืมเงินเป็นปกติธุระ หรือ

(ค) จัดให้มีผู้รับเงินในการกู้ยืมเงินในแหล่งต่างๆ หรือ

(ง) จัดให้มีบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป ไปชักชวนบุคคลต่างๆ เพื่อให้มี

การให้กู้ยืมเงิน หรือ

(จ) ได้กู้ยืมเงินจากผู้ให้กู้ยืมเงินเกินสิบคนซึ่งมีจำนวนเงินกู้ยืมรวมกันตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป อันมิใช่การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน และ

(2) ผู้นั้น

(ก) จ่าย หรือโฆษณา ประกาศ แพร่ข่าว หรือตกลงว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน ให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน ในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน จะพึงจ่ายได้ หรือ

(ข) ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 7(1) (2)

หรือ (3) หรือกิจการของผู้นั้นตามที่ถูกฟ้องได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 7 ไม่ปรากฏหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่า เป็นกิจการที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินทั้งหลาย

ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามมาตรา 4 ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้นจะสามารถพิสูจน์ได้ว่า กิจการของตนหรือของบุคคลที่ตนอ้างถึงนั้น เป็นกิจการที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายตามที่ตนได้กล่าวอ้าง หรือหากกิจการดังกล่าวไม่อาจให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียง ก็จะต้องพิสูจน์ได้ว่ากรณีดังกล่าวได้เกิดขึ้นเนื่องจากสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผิดปกติอันไม่อาจคาดหมายได้ หรือมีเหตุอันสมควรอย่างอื่น

4.9.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1) ประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะในส่วนว่าด้วยการฉ้อโกง :

ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญากำหนดว่า ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่น ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงตั้งว่า นั้น ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำความผิดตนเป็นคนอื่น หรือ อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าการ กระทำความผิดได้กระทำการด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือ ด้วยการปกปิดความจริงซึ่ง ควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องด้วยลักษณะแสดงตนเป็นคนอื่นหรืออาศัย ความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัยความอ่อนแอแห่งจิตของผู้ถูกหลอกลวง ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ดังนั้น ความผิดฐานฉ้อโกงจึงเป็นความผิดมูลฐานของกฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชน ประกอบกับกฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนนี้ เป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะ การกระทำความผิดและกำหนดบทลงโทษไว้ ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาฐานฉ้อโกงประชาชน จึง ย่อมนำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับได้ หากผู้กระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการ ฉ้อโกงประชาชน จะต้องถูกดำเนินคดีฐานความผิดฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

2) พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 :

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ได้กำหนด การควบคุมกำกับดูแล การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการขายตรงและตลาด แบบตรงมีอำนาจหน้าที่ พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคที่เดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ ประกอบธุรกิจขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ผู้จำหน่ายอิสระ หรือตัวแทนขายตรง กำกับดูแล และติดตามสอดส่องพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ผู้ที่กระทำความผิดซึ่งถูก ลงโทษตามกฎหมายนี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบห้าปีไปกระทำความผิดตามกฎหมายนี้อีก ต้องถูกลงโทษเป็น สองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดกฎหมายนี้เป็นนิติบุคคล

นอกจากนิติบุคคลจะต้องรับผิดชอบแล้ว กรรมการ ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบใน การดำเนินธุรกิจของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย ยกเว้น ผู้ใดฝ่าฝืนการประกอบ ธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้บุคคลเข้า ร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรง หรือในการประกอบธุรกิจแบบตรง โดยตกลงว่าจะให้ ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าว ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้เข้า ร่วมเครือข่ายที่ เพิ่มขึ้น คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรงมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำ ความผิดได้

เสียค่าปรับตามที่คณะกรรมการกำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน กฎหมายขายตรงและตลาดขายตรงมี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ และมีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนัก นายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือเป็นเจ้าของเรื่อง

3) พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 :

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย หรือ โดยมีชอบด้วยกฎหมายให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ กฎหมายการฟอกเงินของไทยได้บังคับใช้ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 ได้ระบุความผิดทางอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน 7 ฐาน ดังนี้

(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป เพื่อการอนาจารหญิงและเด็กเพื่อตอบสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็ก และผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณีผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือผู้ควบคุม ผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(4) ความผิดเกี่ยวกับการชักยอก หรือฉ้อโกง หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำ โดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจ หลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบัน การเงินนั้น

(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การ หรือหน่วยงาน ของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่หรือช้องโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา

(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
ตามกฎหมายนี้ ได้ให้อำนาจอย่างกว้างขวางแก่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน (ปปง.) ในการตรวจสอบแหล่งที่มาของทรัพย์สินของบุคคลต่างๆ ที่สงสัยพัวพันกับความผิดมูลฐาน ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังให้สถาบันการเงิน ต้องรายงานธุรกรรมที่ใช้เงินสดที่มูลค่าตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป และธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป รวมทั้งธุรกรรมใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัย แม้จะมีมูลค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กฎหมายนี้เป็นทั้งกฎหมายแพ่งและอาญา และมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ รักษาการตามกฎหมาย โดยมีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

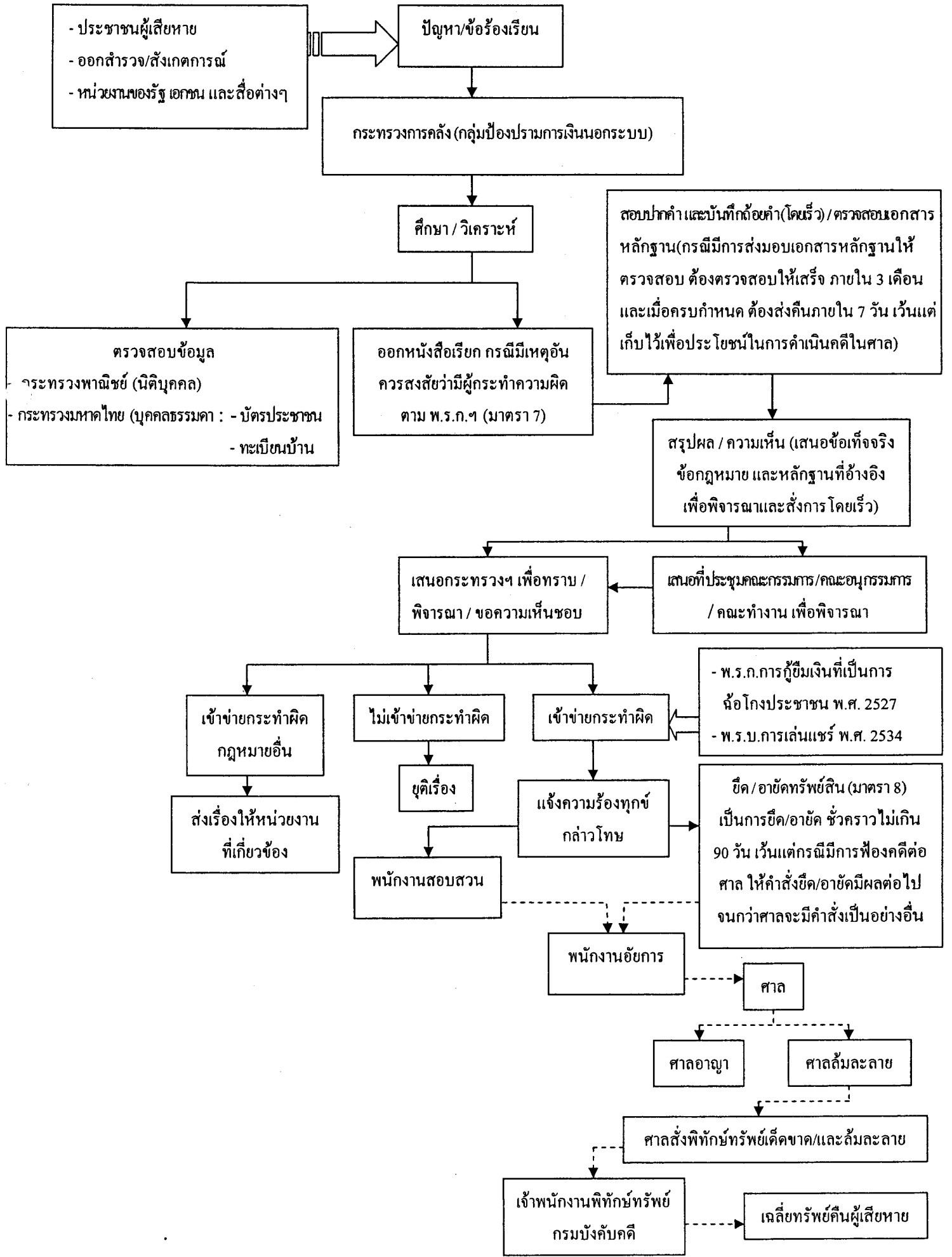

4.10 การร้องเรียน แจ้งเบาะแส

กลุ่มป้องกันฯ ดำเนินการให้บริการประชาชนในการรับเรื่องร้องเรียน แจ้งเบาะแส จากประชาชนผู้ถูกละเมิด ฉ้อโกง หรือได้รับความเสียหาย เตือนร้อนจากธุรกิจการเงินนอกระบบที่ผิดกฎหมายภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังได้แก่ พระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติ การเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ในหลายช่องทาง โดยผู้ร้องเรียน แจ้งเบาะแส ต้องมีชื่อและที่อยู่ชัดเจน ซึ่งได้รับการตอบสนองภายในระยะเวลาไม่เกิน 15 วัน ประกอบด้วย

- ศูนย์รับแจ้งการเงินนอกระบบโทรศัพท์หมายเลข 1359
- ตู้ ปณ. 1359 ปณจ.บางรัก กรุงเทพฯ 10500
- เว็บไซต์กลุ่มป้องกันการเงินนอกระบบ (<http://www.mof.go.th/fincrime2004>)
  - webboard
  - ร้องเรียน / ร้องทุกข์
- E-mail address : fincrime@mof.go.th

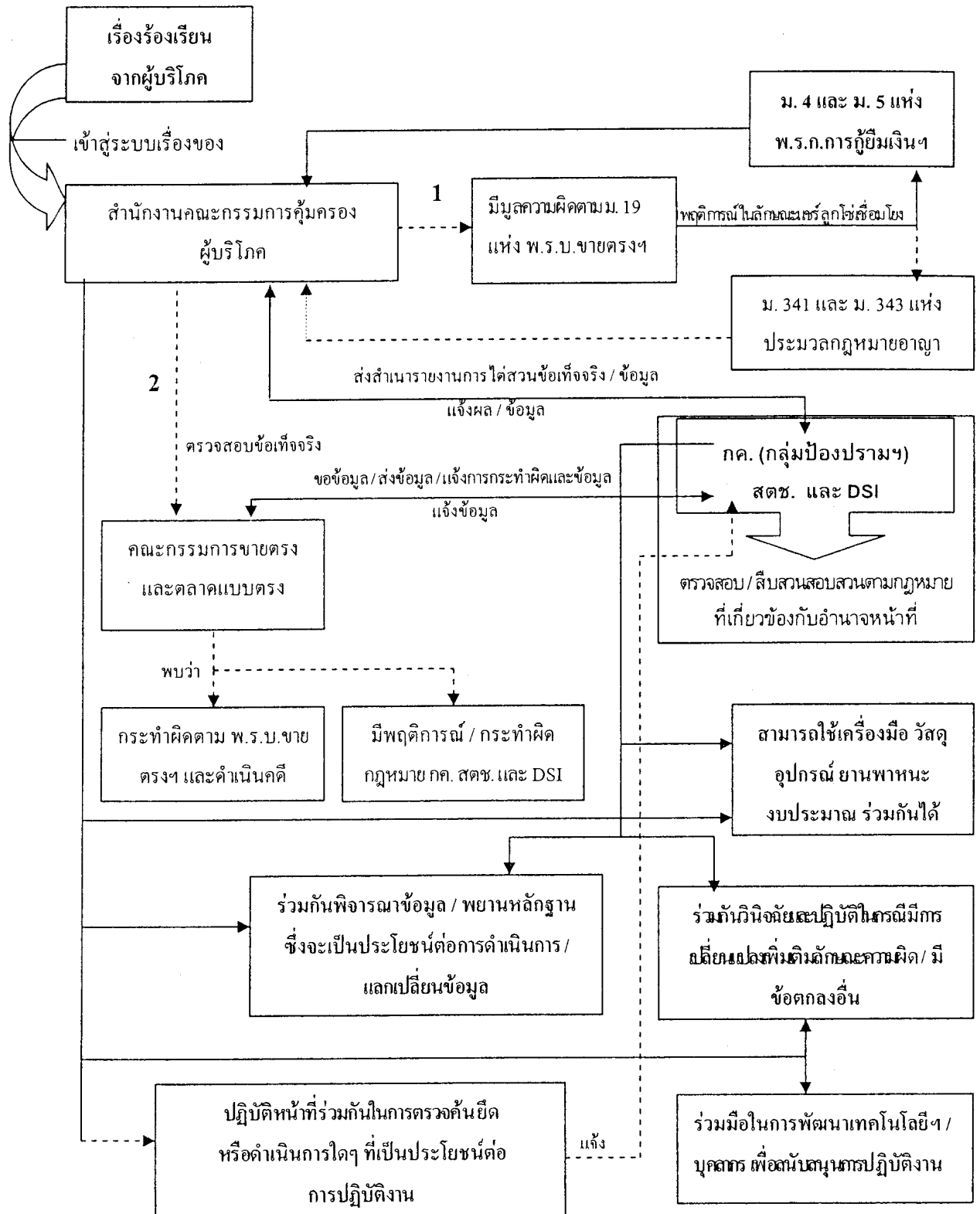
กระบวนการตรวจสอบและดำเนินคดีการกระทำผิด
ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

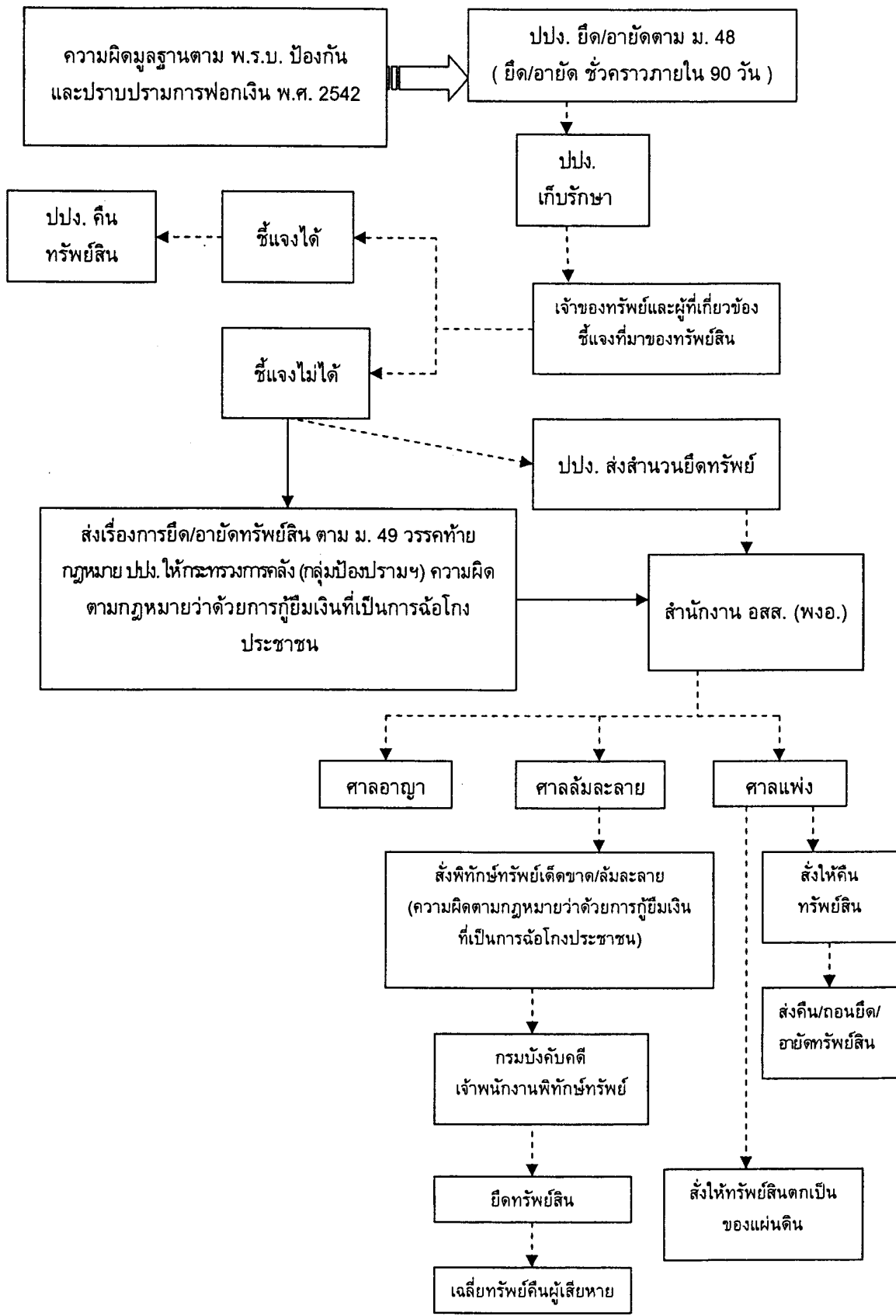
การประสานกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)

การประสานกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)

การประสานกับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.)

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการยึดทรัพย์สิน ตามมาตรา 8
แห่งพระราชบัญญัติการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527
พ.ศ. 2538

เพื่อให้การยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 8 วรรคสอง ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามมาตรา 12 ได้บัญญัติไว้ในวรรคสี่ว่า "วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม " ดังนั้นวิธีการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดฯ จึงถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการยึดทรัพย์สิน ตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2538 "

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"พระราชกำหนด" หมายความว่า พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

"การยึดทรัพย์สิน" หมายความว่า การกระทำใดๆ ต่อทรัพย์สินของผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เพื่อให้ทรัพย์สินนั้นได้เข้ามาอยู่ในความควบคุมดูแลหรือครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

"ผู้ต้องหา" หมายความว่า ผู้กู้ยืมเงินหรือบุคคลใดได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตาม มาตรา 4 หรือมาตรา 5 แห่งพระราชกำหนดฯ แต่ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล

"พนักงานเจ้าหน้าที่ " หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

ข้อ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการยึดทรัพย์สิน ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่โดย
อนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่งตั้งให้ดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหา

ข้อ 5 คำสั่งและประกาศยึดทรัพย์สินให้ใช้ตามแบบท้าย ระเบียบนี้

ข้อ 6 ทรัพย์สินที่จะทำการยึดได้มีดังนี้

(1) ทรัพย์สินของผู้ต้องหาและให้หมายความรวมถึง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาไม่กรรมสิทธิ์ร่วม

(ข) ทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาเอาไปจำหน่าย จำนอง หรือเอาไปประกันหนี้ไว้

(ค) ผู้ต้องหาครอบครองทรัพย์สินที่ดินมีโฉนดของบุคคลอื่นจนได้กรรมสิทธิ์

แม้จะยังไม่ได้จดทะเบียนการได้มา

(ง) ที่ดินมือเปล่า ซึ่งผู้ต้องหาไม่กรรมสิทธิ์ครอบครอง

(จ) ที่ดินมีโฉนดแม้ผู้ต้องหาจะโอนการครอบครองให้แก่กันแล้ว แต่ยังไม่

ได้โอนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(ฉ) ทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาได้โอนไปโดยการฉ้อฉล การโอนโดยการฉ้อฉล หมายถึง
นิติกรรมใดๆ อันลูกหนี้ได้กระทำลงทั้งรู้ว่าจะเป็นการให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ แม้จะจดทะเบียนถูกต้องตาม
กฎหมาย

(2) ทรัพย์สินที่ภริยาหรือบุตรผู้เยาว์ที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ต้องหา ถือกรรมสิทธิ์

ได้แก่

(ก) ทรัพย์สินของภริยา ได้แก่สินสมรสและสินส่วนตัว ในกรณีนี้นั้นเป็นหนี้ร่วม
สามารถยึดทรัพย์สินที่เป็นสินสมรสและสินส่วนตัวของภริยาได้ แต่ถ้าหนี้นั้นเป็นหนี้ส่วนตัวไม่สามารถยึด
ทรัพย์สินของภริยาที่เป็นสินส่วนตัวได้ คงยึดได้แต่เฉพาะสินสมรสเท่านั้น

(ข) ทรัพย์สินของบุตรผู้เยาว์ ซึ่งมีพฤติการณ์ หรือการกระทำใดๆ อันแสดง
ให้ปรากฏว่า ผู้ต้องหาได้เอาทรัพย์สินใส่ชื่อบุตรผู้เยาว์เป็นเจ้าของ โดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงการถูกยึด
ทรัพย์สินดังกล่าว อันเป็นการทำนิติกรรมอำพรางยอมถือว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นยังเป็นของผู้ต้องหาอยู่

ข้อ 7 ทรัพย์สินที่ไม่สามารถทำการยึดได้ ได้แก่

(1) ทรัพย์สินที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องนุ่งห่มหลับนอนหรือเครื่องใช้ในครัวเรือน โดยประมาณรวมกัน

ราคาไม่เกินห้าพันบาท

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินห้าพันบาทให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่อาจยึดได้ก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของผู้ต้องหา โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน

(ข) เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบอาชีพโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าผู้ต้องหาไม่ขอโดยทำเป็นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขออนุญาตยึดหน่วงและใช้เครื่องมือหรือเครื่องใช้อันจำเป็น เพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพหรือประกอบอาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน มีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร

(ค) วัตถุเครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทน หรือช่วยอวัยวะของผู้ต้องหา

(ง) ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

(จ) ทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่สามารถยึดได้แต่นำออกขายตลาดไม่ได้ ได้แก่ ทรัพย์สินอันมีลักษณะเป็นของส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูลโดยเฉพาะจดหมายหรือสมุดบัญชีต่างๆ นั้น อาจยึดมาตรวจดูเพื่อประโยชน์ในการยึดทรัพย์สินได้ถ้าจำเป็น แต่ห้ามนำออกขายทอดตลาด

(ฉ) ทรัพย์สินของภริยาหรือบุตรผู้เยาว์ของผู้ต้องหา หากเป็นทรัพย์สินที่ระบุไว้ตั้งแต่ (ก) - (ง) พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจยึดได้ เช่นเดียวกัน

(2) ทรัพย์สินของกสิกรตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของกสิกร พ.ศ. 2475 ได้แก่

(ก) พืชผลที่ยังไม่ได้เก็บเกี่ยว

(ข) พืชพันธุ์ที่ใช้ในปีต่อไป ตามปริมาณอันสมควรโดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ที่กสิกรได้ทำในปีที่ล่วงมาแล้ว

(ค) พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุกรมสำหรับปีหนึ่ง

(ง) สัตว์และเครื่องมือประกอบอาชีพที่มีไว้พอควรแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

ข้อ 8 ข้อจำกัดในการยึดทรัพย์สิน

(1) พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจยึดทรัพย์สินซ้ำกับเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาที่ได้ยึดทรัพย์สินไว้ก่อน หรือทรัพย์สินตามข้อ 7

(2) ถ้าในคำสั่งยึดทรัพย์สินกล่าวเฉพาะเจาะจง ให้ยึดทรัพย์สินสิ่งใดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดแต่เฉพาะทรัพย์สินนั้น

ข้อ 9 วิธีการยึดทรัพย์สินให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ต้องหาหนีสินล้นพ้นตัวตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย หรือมีทรัพย์สินไม่พอชำระหนี้สิน และเห็นสมควรให้มีการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหาไว้ ก่อนก็ให้รายงานขออนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพร้อมหลักฐานต่างๆ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอนุมัติแล้ว ให้ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินลงนามในคำสั่ง

(2) เมื่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินได้ ลงนามในคำสั่งแล้วให้ส่งเรื่องคืนพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการต่อไป

(3) ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน เป็นผู้กำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปยึดทรัพย์สิน

(4) ก่อนออกไปทำการยึดทรัพย์สินให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปทำการยึดทรัพย์สิน ตรวจสอบและทำความเข้าใจให้แน่ชัดว่าจะต้องยึดทรัพย์สินอะไรบ้าง ของใคร และจำนวนราคาทรัพย์สินที่จะยึดได้

ตามกฎหมายว่ามีประมาณเท่าใด

(5) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการยึดทรัพย์สินตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย และให้นำคำสั่งยึดทรัพย์สินกับเครื่องมือสำหรับทำการยึดทรัพย์สิน เช่น ครั่ง กล่อง เชือก แบบฟอร์มคำสั่ง กระดาษบันทึก และตราตีครั่ง ติดตัวไปด้วย

(6) ถ้าจะยึดที่ดินให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปทำการยึดทรัพย์สินจัดการเพื่อให้ได้โฉนดหรือหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินหรือสำเนา ซึ่งเจ้าพนักงานรับรองมา (ถ้าหากมี) เพื่อตรวจสอบและจับสเกลจำลองแผนที่หลังโฉนด

(7) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดทรัพย์สินในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงเวลาพระอาทิตย์ตกในวันทำการปกติ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน โดยได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินก็ให้กระทำได้

(8) ก่อนกระทำการยึดทรัพย์สิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงคำสั่งต่อผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่ง ถ้าไม่ปรากฏตัวบุคคลดังกล่าวให้แสดงต่อบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้น

(9) ในการดำเนินการยึดทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเท่าที่จำเป็นเพื่อที่จะค้นสถานที่ใด ๆ อันเป็นของผู้ต้องหา หรือที่ผู้ต้องหาได้ครอบครองอยู่ เช่น บ้านที่อยู่ คลังสินค้า โรงงาน และร้านค้าขาย ทั้งมีอำนาจที่จะยึดและตรวจสอบบัญชีหรือเอกสาร และกระทำการใดๆ ตามสมควร

หรือเพื่อเปิดสถานที่ หรือบ้านที่อยู่ หรือโรงเรียนดังกล่าวแล้ว รวมทั้งตู้ ตู้นรภัย หรือที่เก็บของอื่น ๆ แล้วรายงานให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งยึดทรัพย์สินทราบ

(10) ในการยึดทรัพย์สินรายใด ถ้ามีผู้ขัดขวาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงว่ากล่าว แต่โดยดีก่อน ถ้าผู้นั้นยังขัดขวางอยู่อีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่อดำเนินการยึดทรัพย์สินให้จนได้

(11) ให้ยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหา แต่เพียงพอชำระหนี้ตามคำสั่งยึดทรัพย์สิน

(12) เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นไม่อาจยึดได้ตามกฎหมาย เช่น มีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทะเบียน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับรายงานต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินเพื่อพิจารณาสั่งงดการยึดไว้ก่อน

เมื่อยึดทรัพย์สินมาแล้วปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดมานั้นมีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทะเบียน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการเพิกถอนการยึดทรัพย์สินนั้นตามควรแก่กรณี

(13) เมื่อดำเนินการยึดทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศการยึดทรัพย์สินไว้ ณ สถานที่ที่ทำการยึดโดยเปิดเผย และให้ทำรายงานและบัญชีทรัพย์สินที่ถูกยึดเสนอให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน

(14) ในการยึดที่ดินให้พนักงานเจ้าหน้าที่รั้งวันเขตกว้าง ยาว ของที่ดินที่ถูกยึดกับแผนที่จำลองตาม (6) ว่าจะเป็นที่ดินแปลงเดียวกันหรือไม่ หากควรเชื่อได้ว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันแล้ว ให้จัดชื่อเจ้าของที่ดินข้างเคียงเท่าที่ทราบกำกับไว้ในแผนที่จำลอง และแสดงให้เห็นสภาพและทำเลที่ตั้งของที่ดินที่ถูกยึด และแสดงด้วยว่าอยู่ใกล้ไกลจากสถานที่ราชการ หรือที่ชุมชน หรือทางบก หรือทางน้ำ ประมาณระยะทางเท่าใด

(15) ในการยึดที่ดินของผู้ต้องหา ถ้าที่ดินที่ถูกยึดนั้นมีสิ่งปลูกสร้าง หรือไม้ล้มลุก หรือ ัญญาชาติอันจะเก็บเกี่ยวรวงผลได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปีเป็นของผู้อื่นปลูกอยู่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำของเจ้าของสิ่งนั้นๆ ให้ปรากฏว่ามีสิทธิ์ในที่ดินอยู่อย่างไร เป็นต้นว่าอาศัยหรือมีสัญญาเช่าต่อกัน

(16) การยึดเรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดขนาด กว้าง ยาว และบรรยายสภาพแห่งสิ่งนั้นๆ พื้น ฝา ประตู หน้าต่าง เสา เครื่องบนใช้ไม้ชนิดใด หลังคาอะไร มีกี่ชั้น มีกี่ห้อง และเก่าใหม่อย่างไร เลขทะเบียนเท่าไร ถ้าเป็นสถานที่ให้เช่าค่าเช่าเท่าใด

(17) การยึดสังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่าง และอสังหาริมทรัพย์ย่อมครอบไปถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย

(18) การยึดที่ดินซึ่งมีไม้ยืนต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดชนิดและประมาณจำนวนต้นไม้ไว้ด้วย

ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการยึดทรัพย์สินกสิกร พ.ศ. 2475 การยึดที่ไร่นาซึ่งมีไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอันจะเก็บเกี่ยวได้ตามฤดูกาล จะยึดแต่ที่ดิน ไม่ยึดไม้ล้มลุกและธัญชาติ หรือจะยึดที่ดินและไม้ล้มลุกหรือธัญชาติด้วยก็ได้

(19) ถ้าอสังหาริมทรัพย์ที่ยึดมีดอกผลธรรมดาที่ผู้ต้องหาจะต้องเป็นผู้เก็บเกี่ยวหรือบุคคลอื่นเป็นผู้เก็บเกี่ยวในนามของผู้ต้องหา เมื่อมีผู้ร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บเกี่ยว และพนักงานเจ้าหน้าที่สมควรจัดการให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ต้องหาทราบเสียก่อนในขณะทำการยึด แล้วจึงทำการเก็บเกี่ยวดอกผลนั้น เมื่อถึงกำหนด

(20) ในการยึดทรัพย์สินนั้น ให้ยึดเฉพาะส่วนของผู้ต้องหา แต่ถ้ามีบุคคลอื่นเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วย และไม่ปรากฏว่าส่วนใดเป็นของผู้ต้องหาให้ยึดมาทั้งหมด

(21) เมื่อยังไม่มีการยึดทรัพย์สิน ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นเจ้าของผู้โดยอยู่โดยมีสิทธิ์ได้รับเงินหรือทรัพย์สินอื่นจากผู้ใดก็ตาม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจทำการอายัดไปยังลูกหนี้ของผู้ต้องหา มิให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ต้องหา แต่ให้นำมาชำระหรือส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้

(22) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้เห็นโดยประจักษ์แจ้งตามที่เห็นสมควรว่าได้มีการยึดทรัพย์สินแล้ว เช่น

ก. สิ่งของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดหรือผูกแผ่นหมายเลขสิ่งของที่ยึดลำดับให้ตรงตามบัญชีทรัพย์สิน ถ้าสามารถจะเก็บรวบรวมเข้าหีบ หรือตู้ได้ ก็ให้รวมไว้แล้วปิดหีบหรือตู้ประทับตราครั้งอีกชั้นหนึ่ง

ข. ห้องแถว ตึกแถว หรือสิ่งปลูกสร้างให้ปิดเครื่องหมายไว้ทุกห้อง

ค. สัตว์พาหนะและปศุสัตว์ จะใช้สีทาที่เขาด้านในตัว หรือที่ตัว หรือจะใช้แผ่นหมายเลขผูกคอ หรือจะต้อนเข้าคอกแล้วผูกเชือกประทับตราครั้งที่ประตูคอกก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร แต่อย่าให้เป็นการขัดข้องต่อการเลี้ยงรักษาสัตว์

(23) การประมาณราคาที่ดินพึงพิจารณาตามหลักเกณฑ์เหล่านี้ประกอบกัน คือ

ก. ราคาซื้อขายกันในท้องตลาดโดยคำนึงถึงสภาพแห่งท้องที่นั้นว่า เป็นที่อะไร เช่น ที่ปลูกตึกแถว เรือนแถว ให้เช่าหรือที่บ้าน ที่สวน ที่นา ที่ไร่ และที่นั้นอยู่ในทำเลอย่างไร เช่น อยู่ในทำเลค้าขาย ที่ชุมชนหรือใกล้ทางบก ทางน้ำ ท่าเรือ หรือมีประโยชน์รายได้มากน้อยเพียงใดเหล่านี้เป็นต้น

ข. ราคาที่ดินตำบลนั้น หรือตำบลใกล้เคียง ซึ่งเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เคยขายทอดตลาดไปแล้ว

ค. ราคาซื้อขาย หรือจำนอง หรือขายฝากครั้งสุดท้ายของที่ดินที่ยึด และที่ดินข้างเคียง

ง. ราคาประเมินที่ใช้เป็นทุนทรัพย์ในการเรียกเก็บเป็นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(24) การประมาณราคาทรัพย์สิน นอกจากที่ดินให้ประมาณตามราคาซื้อขายในท้องตลาด ตามสภาพความเก่าใหม่ของทรัพย์สินนั้นๆ

(25) การประมาณราคาทรัพย์สินที่มีการจำนำ หรือจำนอง ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ (23) และ (24) แต่ให้หมายเหตุไว้ด้วยว่า จำนำหรือจำนองเมื่อใด

(26) เมื่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินเห็นว่า ราคาทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประมาณมายังไม่สมควร ก็ให้มีอำนาจแก้ไขได้ แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ต้องหาทราบ

(27) การยึดที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นอันอยู่ในที่ดินนั้น ให้รีบแจ้งการยึดไปยังเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบสิทธิและนิติกรรม และหรือหัวหน้าเขตท้องที่ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นการยึดที่ดินยังไม่มีโฉนด ตราจอง หรือใบไต่สวนตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือสังหาริมทรัพย์อันอยู่ในที่ดินนั้น ให้รีบแจ้งการยึดไปยังหัวหน้าเขตแห่งท้องที่

(28) การยึดสิ่งปลูกสร้างซึ่งปลูกบนที่ดินของผู้อื่นที่มีโฉนด ให้แจ้งเลขโฉนด และชื่อเจ้าของที่ดินนั้นต่อเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบสิทธิ และนิติกรรมทราบ

(29) เมื่อได้กระทำการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหาแล้ว ให้แจ้งการยึดให้ผู้ต้องหาทราบ และถ้าหากทรัพย์สินที่ยึดมีผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วม ให้แจ้งการยึดให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมทราบด้วย

ถ้าไม่สามารถจะกระทำตามความในวรรคก่อนได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ สถานที่ที่ทำการยึด ที่ว่าการอำเภอ หรือประกาศแจ้งการยึดทรัพย์สินทางหนังสือพิมพ์รายวันไม่เกิน 7 วัน

(30) เมื่อไต่ยีนเรือกำปั่นหรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพสำหรับคนอยู่อาศัย ให้แจ้งการยึดไปกรมเจ้าท่า หรือหัวหน้าเขต แห่งท้องที่ แล้วแต่กรณี

กรณียึดทรัพย์สินที่มีทะเบียนแสดงกรรมสิทธิ์ เช่นเครื่องจักร ให้แจ้งการยึดไปยัง นายทะเบียนแห่งทรัพย์สินนั้น

(31) ให้ส่งรายงานการยึดทรัพย์สินพร้อมด้วยบัญชีทรัพย์สินต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่ง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน

หากทรัพย์สินที่ยึดมีสภาพเป็นของสดและเสียได้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจขาย ได้ทันทีโดยวิธีการขายทอดตลาด หรือวิธีอื่นที่เห็นสมควร แล้วรายงานให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงาน เจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินทราบ

ข้อ 10 วิธีส่งคำสั่งยึดทรัพย์สินและประกาศยึดทรัพย์สินให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ส่งคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สิน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงานของ ผู้ต้องหา หรือผู้รับในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก การส่งคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สิน ยังที่อื่นนอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้ว ให้ใช้ได้ต่อเมื่อ

ก. ผู้ต้องหาหรือผู้รับยอมรับคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินนั้นไว้ หรือ

ข. การส่งคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินนั้นได้กระทำในสำนักงานของผู้ส่ง แล้วแต่กรณี

(2) ถ้าไม่พบผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สิน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงานของบุคคลนั้น ๆ ให้ส่งแก่บุคคลใด ๆ ที่มีอายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงาน ในบ้านเรือน หรือที่สำนักทำการงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้ต้องหา หรือบุคคลที่ระบุไว้ในประกาศยึดทรัพย์สิน ในเมื่อบุคคลนั้นเต็มใจรับแทน

(3) ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้ที่ระบุไว้ในคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินปฏิเสธไม่ยอมรับ ประกาศยึดทรัพย์สินโดยปราศจากเหตุผลอันชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งคำสั่งหรือประกาศ ยึดทรัพย์สินขอพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจ หรือเจ้าพนักงานตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน ถ้าผู้นั้นยังปฏิเสธไม่ยอมรับก็ให้วางคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินไว้ ณ ที่นั้นต่อหน้าเจ้าหน้าที่

(4) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน สั่งให้ส่งประกาศ ยึดทรัพย์สินทางไปรษณีย์ให้จัดการส่งถึงผู้ต้องหาหรือผู้รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(5) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน สั่งให้ปิดคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินให้จัดการปิดคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินไว้ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานที่ระบุไว้ในคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินนั้น แต่ต้องปิดไว้ในที่เปิดเผยให้เห็นได้โดยง่าย เว้นแต่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินจะสั่งเป็นอย่างอื่น

(6) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน สั่งให้ส่งมอบคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าพนักงานตำรวจ ก็ให้มอบแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าพนักงานตำรวจในท้องถิ่นแล้วปิดประกาศแสดงการมอบหมายในที่เปิดเผย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ต้องหา หรือ ผู้รับ

(7) กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน สั่งให้ส่งคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินโดยวิธีอื่นใดให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น

(8) คำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินที่จะส่งให้ผู้ต้องหา ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์หรือบุคคลใดซึ่งมีสำนักอยู่ในพระบรมมหาราชวัง ให้ทำหนังสือนำส่งคำสั่งหรือประกาศยึดทรัพย์สินเพื่อให้สำนักพระราชวังดำเนินการให้

(9) ในการส่งคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินให้แก่นิติบุคคลให้นำส่งแก่ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของนิติบุคคลนั้น ๆ

(10) ในการส่งคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินต้องให้ผู้รับลงลายมือชื่อในใบรับไว้เป็นสำคัญ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่ง ลง วัน เดือน ปี เวลาที่ส่ง ลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งไว้ด้วย ถ้าผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินไม่ได้เป็นผู้รับด้วยตนเอง ให้ทำรายงานว่าผู้รับแทนนั้นเป็นใคร อายุเท่าใด เกี่ยวข้องกันอย่างไร พร้อมทั้งใบรับ

(11) ถ้าส่งคำสั่ง หรือประกาศยึดทรัพย์สินไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นำส่งทำรายงานแสดงเหตุผลที่ส่งไม่ได้โดยละเอียด เสนอต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(12) การส่งคำสั่งยึดทรัพย์สิน หรือประกาศยึดทรัพย์สินให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นำส่งทำรายงานต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินในวันแรกที่เปิดทำการตามปกติ

ข้อ 11 การคัดค้านการยึดทรัพย์สิน

ถ้าบุคคลใดจะยื่นคำร้องคัดค้านการยึดทรัพย์สิน โดยกล่าวอ้างว่าผู้ต้องหาไม่ใช่เจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดไว้ บุคคลนั้นอาจยื่นคำร้องขอต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งยึดทรัพย์สิน

เพื่อให้มีคำสั่งปล่อยทรัพย์สินเช่นว่านั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องขอเช่นว่านี้ให้รายงานต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไปเว้นแต่

(1) หากมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้นไม่มีมูล และเป็นคำร้องที่ยื่นเข้ามาเพื่อประวิงให้ชักช้า ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ร้องวางเงินต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินนั้น ภายในเวลาที่กำหนดตามจำนวนเงินที่เห็นสมควร เพื่อเป็นประกันความเสียหายใด ๆ ที่อาจได้รับเนื่องจากที่เนิ่นช้าอันเกิดแต่การยื่นคำร้องขอนั้น ถ้าผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นว่านี้ ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินยกคำร้องนั้นเสีย

(2) ถ้าทรัพย์สินที่พิพาทนั้นเป็นสังการิมทรัพย์และมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าคำร้องขอนั้นไม่มีเหตุอันควรฟัง ก็ให้ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน ยกคำร้องนั้นเสีย หรือถ้าปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดนั้นเป็นสังหาริมทรัพย์ที่เก็บไว้นานไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินร้องขอต่อศาล ขออนุญาตขายทอดตลาดทรัพย์สินเช่นว่านี้โดยไม่ชักช้า

ข้อ 12 ทรัพย์สินที่ยึดให้จัดการ ดังนี้

(1) ทรัพย์สินที่ยึดไว้แล้ว ให้นำมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานของผู้ออกคำสั่งยึดทรัพย์สิน แต่ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ หรือสิ่งของที่ลำบากต่อการขนย้ายให้มอบแก่บุคคลที่สมควรดูแลรักษาไว้ ในการที่จะให้ผู้ใดดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น ให้ถือหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. ถ้าผู้ต้องหาไม่รักษาทรัพย์สินที่ยึด และพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะมอบทรัพย์สินนั้นไว้ในความอารักขาของผู้ต้องหา

ข. ถ้าผู้ต้องหาไม่รักษาทรัพย์สินที่ยึด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะมอบไว้ในความอารักขาของผู้อื่นซึ่งครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ก็ได้

ค. ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตามดังกล่าวใน ก. และ ข. พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าสถานที่เก็บทรัพย์สินและจ้างคนเฝ้าทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

(2) ในการยึดอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบแก่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งยึดเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นไว้ในที่อันปลอดภัยตามที่เห็นสมควร

(3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดไว้ในรายงานยึดทรัพย์สินโดยชัดเจนว่า ได้จัดการเก็บรักษาทรัพย์สินนั้นอย่างไร และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์สิน ค่าเช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ค่าจ้างดูแลรักษาทรัพย์สินเท่าใด

(4) ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จ้างคนดูแลรักษาทรัพย์สิน ให้มีการตรวจตราอีกชั้นหนึ่ง เมื่อปรากฏว่าคนดูแลรักษาทรัพย์สินละเลยต่อหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามสัญญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งปรับตามข้อสัญญาทุกครั้งที่ตรวจพบ เบี้ยปรับในกรณีนี้ให้ถือเป็นเงินที่รวบรวมได้ในการยึดทรัพย์สินนั้น

(5) ให้ผู้รับรักษาทรัพย์สินโดยมีค่าตอบแทนก็ดี หรือไม่มีค่าตอบแทนก็ดี หรือผู้ให้เช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินก็ดี ทำหนังสือสัญญากับผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สิน

(6) ในกรณีที่มีการทำสัญญาเช่าสถานที่เก็บทรัพย์สินหรือจ้างบุคคลที่สมควรดูแลรักษาทรัพย์สินได้นำทรัพย์สินไปเก็บที่อื่น หรือได้มีการถอนการยึดทรัพย์สินให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินบอกเลิกสัญญานั้นเสีย

ข้อ 13 ผลของการยึดทรัพย์สิน

(1) การที่ผู้ต้องหาก่อให้เกิด โอน หรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิในทรัพย์สิน ที่ถูกยึดภายหลังที่ได้ทำการยึดไว้แล้วนั้น หากอาจชี้ยันแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่ ถึงแม้ว่าราคาแห่งทรัพย์สินนั้นจะเกินกว่าจำนวนหนี้ ตลอดจนค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายในการยึด และผู้ต้องหาได้จำหน่ายทรัพย์สินเพียงส่วนที่เกินจำนวนนั้นก็ตาม

(2) ถ้าผู้ต้องหาได้รับมอบให้เป็นผู้อารักขาสังหาริมทรัพย์มีรูปร่างที่ถูกยึดหรือเป็นผู้ครอบครองสังหาริมทรัพย์ที่ถูกยึด ผู้ต้องหาชอบที่จะใช้ทรัพย์สินเช่นว่านั้นได้ตามสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ต้องหาจะทำให้ทรัพย์สินที่ได้รับมอบหมายให้อารักขาหรือทรัพย์สินที่อยู่ในครอบครองเสียหายหรือเกือบจะเสียหาย พนักงานเจ้าหน้าที่จะระงับรักษาทรัพย์สินนั้นเสียเอง หรือตั้งให้ผู้อื่นเป็นผู้จัดการทรัพย์สินนั้นก็ไ้

(3) การยึดสังหาริมทรัพย์มีรูปร่างนั้น ครอบครองไปถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย

(4) การยึดสังหาริมทรัพย์ครอบครองไปถึง

ก. เครื่องอุปโภค

ข. ดอกผลชนิดหนึ่งของสังหาริมทรัพย์

ค. ดอกผลธรรมดาซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้เก็บเกี่ยวเอง

ข้อ 14 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีทรัพย์สิน ดังนี้

(1) ให้ทำบัญชีทรัพย์สินที่ยึดโดยละเอียด เช่น ชื่อ ประเภท จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพของทรัพย์สิน และราคาประมาณแห่งทรัพย์สินตามลำดับเลขหมายไว้

(2) การจดบัญชีทรัพย์สิน ถ้าเป็นทรัพย์สินหลายสิ่งราคาเล็กน้อยจะมัดรวมหรือกองรวมกันแล้วจัดเป็นเลขหมายเดียวกันก็ได้

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดเป็นชุด สำหรับ การจดทะเบียนให้รวมเป็นชุด เป็นสำหรับ หรือไม่รวมก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

(3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียน และประมาณราคาทรัพย์สินที่ยึดไว้แล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับรองบัญชีนั้นพร้อมลง วัน เดือน ปี ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 15 การถอนการยึดทรัพย์สิน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินเพื่อส่งถอนการยึดทรัพย์สินของผู้ต้องหาได้ในกรณีต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ได้อำนาจเงินประกันต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งยึดทรัพย์สิน หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการยึดทรัพย์สินเป็นจำนวนพอชำระหนี้ พร้อมทั้งค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดทรัพย์สิน หรือได้หาประกันมาให้จนเป็นที่พอใจของผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดทรัพย์สินสำหรับจำนวนเงินเช่นว่านี้

(2) เมื่อได้มีคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจว่าไม่ควรฟ้องผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาหลุดพ้นจากข้อกล่าวหาของพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และไม่มีคดีดำเนินคดีกับผู้ต้องหาอีกต่อไป

ข้อ 16 ให้ปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงการคลังมอบหมาย เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2538

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการอายัดทรัพย์สิน ตามมาตรา 8
แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527
พ.ศ. 2538

การยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามมาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดฯ ให้นำบทบัญญัติตามประมวล
รัษฎากร ที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม บทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่
เกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 12 ได้บัญญัติในวรรคสี่ว่า การยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน
ให้ปฏิบัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่
อธิบดีกำหนดโดยอนุมติรัฐมนตรี อธิบดีกรมสรรพากรโดยอนุมติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กำหนด
ระเบียบว่าด้วยการอายัดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรตามข้อ 2 บัญญัติ
ให้วิธีการอายัดทรัพย์สินปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม จึงวางแนวทางปฏิบัติ
เกี่ยวกับวิธีการอายัดทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการอายัดทรัพย์สิน ตาม
มาตรา 8 แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 พ.ศ.2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“พระราชกำหนด” หมายความว่า พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ.2527

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

“การอายัดทรัพย์สิน” หมายความว่า การสั่งให้ผู้ต้องหา และหรือบุคคลภายนอกมิให้จำหน่าย
จ่าย โอน หรือกระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ได้สั่งอายัดไว้รวมตลอดถึงการ
สั่งให้บุคคลภายนอกมิให้นำส่งทรัพย์สินหรือชำระหนี้แก่ผู้ต้องหา และหรือให้ส่งมอบหรือชำระหนี้ต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า ผู้กู้ยืมเงินหรือบุคคลใด ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานกู้ยืม
เงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 แห่งพระราชกำหนดแต่ยังมีได้ถูกฟ้องต่อศาล

ข้อ 4 ผู้มีอำนาจออกคำสั่งอายัดทรัพย์สิน ได้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่งตั้งให้ดำเนินการอายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ข้อ 5 ทรัพย์สินที่จะทำการอายัดได้ต้องเป็นทรัพย์สินที่ระบุไว้ในมาตรา 282 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ได้แก่

- (1) สิ่งห้ามทรัพย์สินอันมีรูปร่าง
- (2) อสังหาริมทรัพย์
- (3) สิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สิน และ
- (4) เงิน

ข้อ 6 ทรัพย์สินที่ทำการอายัดไม่ได้ ได้แก่

- (1) ทรัพย์สินที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

ก. เครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือเครื่องใช้ในครัวเรือนโดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคาเกินกว่าห้าพันบาทให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่อาจยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงฐานะความเป็นอยู่ของผู้ต้องหา โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

ข. เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเลี้ยงชีพหรือประกอบวิชาชีพ โดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าผู้ต้องหาไม่คำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ขออนุญาตยึดหวงหรือใช้เครื่องมือเครื่องใช้อันจำเป็นเพื่อดำเนินการเลี้ยงชีพ หรือการประกอบวิชาชีพอันมีราคาเกินกว่าจำนวนราคาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน มีอำนาจที่จะใช้ดุลยพินิจอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในบังคับแห่งเงื่อนไขตามที่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งเห็นสมควร

ค. วัตถุ เครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะของผู้ต้องหา

ง. ทรัพย์สินอย่างใดที่โอนกันไม่ได้ตามกฎหมาย หรือตามกฎหมายย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

จ. ทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่ยึดหรืออายัดได้ แต่นำออกขายทอดตลาดไม่ได้ ได้แก่ ทรัพย์สินอันมีลักษณะเป็นของส่วนตัวโดยแท้ เช่น หนังสือสำหรับวงศ์ตระกูลโดยเฉพาะ จดหมาย หรือสมุดบัญชีต่าง ๆ นั้น อาจยึดมาตรวจดูเพื่อประโยชน์แห่งคำสั่งนี้ได้ถ้าจำเป็น

(2) สิทธิเรียกร้องเป็นเงินของผู้ต้องหาดังต่อไปนี้ จะทำการอายัดไม่ได้

ก. เบี้ยเลี้ยงชีพซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ และเงินรายได้เป็นคราวๆ อันบุคคลภายนอกได้ยกให้เพื่อเลี้ยงชีพเป็นจำนวนตามที่มีผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเห็นสมควร

ข. เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐและเงินสงเคราะห์หรือเงินบำนาญที่รัฐบาลจ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น

ค. เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดใช้ เงินสงเคราะห์ หรือเงินรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน ข. ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้นหรือคู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่มีผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเห็นสมควร

ง. เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ผู้ต้องหาได้รับอันเนื่องจากความตายของบุคคลอื่นเป็นจำนวนตามที่จำเป็นในการดำเนินการฌาปนกิจศพตามฐานะของผู้ตายที่มีผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเห็นสมควร

ในการกำหนดจำนวนเงินตาม ก. และ ค. ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่ง กำหนดให้ไม่น้อยกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำสุดของข้าราชการพลเรือนในขณะนั้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงฐานะในทางครอบครัวของผู้ต้องหา และจำนวนบุพพการีและผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะของผู้ต้องหาด้วย

(3) ทรัพย์สินของภริยาตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการยึดทรัพย์สินของภริยา พ.ศ.2475 ได้แก่

ก. พืชผลที่ยังไม่ถึงเวลาเก็บเกี่ยว

ข. ทรัพย์สินที่ใช้ในปีต่อไป ตามปริมาณอันสมควรโดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ ๑ ไร่ ภริยาได้ทำในปีล่วงมาแล้ว

ค. พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัวตามฐานานุรูปสำหรับปีหนึ่ง

ง. สัตว์และเครื่องมือประกอบอาชีพที่มีไว้พอควรแก่การดำเนินอาชีพต่อไป

(4) ทรัพย์สินที่โอนกันไม่ได้หรือไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตามกฎหมาย ได้แก่

ก. ทรัพย์สินนอกพาณิชย์ ตามมาตรา 143 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้แก่ ทรัพย์สินที่ไม่สามารถจะถือเอาได้ เช่น ดวงดาว ก้อนเมฆ เป็นต้น

ข. ทรัพย์สินซึ่งไม่สามารถโอนให้กันได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เช่นทรัพย์สินซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ทรัพย์สินของแผ่นดินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1307

ค. สิทธิที่จะได้ค่าอุปการะเลี้ยงดู ตามมาตรา 1598/41 แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์

ง. ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

จ. ทรัพย์สินตามกฎหมายอื่น เช่น ทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการรถไฟ เป็นต้น
ข้อ 7 ข้อจำกัดในการอายัดทรัพย์สิน

(1) ให้อายัดทรัพย์สินผู้ต้องหา ได้ไม่เกินกว่านี้ที่ผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบ เว้นแต่ทรัพย์สิน
ที่อายัดนั้นไม่อาจแบ่งแยกได้

(2) เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินอย่างใดของลูกหนี้หรือผู้ต้องหา
ไว้แทนเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว ห้ามไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อายัดทรัพย์สินนั้นอีก แต่ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่

ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลที่ออกหมายบังคับคดีให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น ตามแบบที่ศาลกำหนด
เพื่อ

ขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินหรือเงินที่ขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ศาลสั่งยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาด หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นให้ยื่นคำขอเฉลี่ย
ในทรัพย์สินก่อนสิ้นระยะเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ศาลสั่งอายัดทรัพย์สิน ให้ยื่นคำขอเสียก่อนสิ้นระยะเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่
ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามที่อายัดไว้

ในกรณีที่ศาลสั่งยึดเงิน ให้ยื่นคำร้องขอเสียก่อนสิ้นระยะเวลาสิบสี่วันนับแต่วันที่ศาลสั่งยึด
ข้อ 8 วิธีการอายัด ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติเช่นเดียวกับการยึดทรัพย์สิน เมื่อได้รับอนุมัติจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้มีผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินลงนาม
ในคำสั่ง

(2) การพิจารณาสั่งอายัด

ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องขอให้ชำระเงินหรือให้ส่งมอบสิ่งของนอกจากพันธบัตรหลักทรัพย์ที่
เป็นประกันและตราสารที่เปลี่ยนมือ ซึ่งได้แก่พันธบัตร ใบบริษของคลังสินค้า ใบประทวนสินค้า ใบหุ้น ตัวเงิน
 เป็นต้น ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินสั่งอายัดได้ โดยคำสั่งอายัด
นั้นต้องระบุข้อห้ามดังนี้

ก. ห้ามผู้ต้องหาจำหน่ายสิทธิเรียกร้องตั้งแต่เวลาที่ได้ออกคำสั่งนั้นให้ และ
ข. ห้ามบุคคลภายนอกชำระเงินหรือส่งมอบสิ่งของให้แก่ผู้ต้องหา แต่ใช้ชำระหรือ
ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ เวลาหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

(3) เมื่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินลงนาม
ในคำสั่งแล้วให้ส่งเรื่องคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการส่งคำสั่งอายัดให้แก่ผู้ต้องหา และบุคคลซึ่ง
ต้องรับผิดชอบเพื่อชำระเงินหรือส่งมอบสิ่งของนั้น

ข้อ 9 วิธีการส่งคำสั่งหรือหนังสือแจ้งการอายัดให้แก่ผู้รับคำสั่งอายัด และผู้ต้องหาให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับในระหว่างเวลาพระอาทิตย์
ขึ้นถึงเวลาพระอาทิตย์ตก การส่งคำสั่งอายัดยังที่อื่นนอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้ว ให้ใช้ได้ต่อเมื่อ

ก. ผู้ต้องหาหรือผู้รับยอมรับคำสั่งอายัดนั้นไว้ หรือ

ข. การส่งคำสั่งอายัดนั้นได้กระทำในสำนักงานของผู้ส่ง

(2) ถ้าไม่พบผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัด ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการ
งานของบุคคลนั้นๆ ให้ส่งแก่บุคคลใดๆ ที่อายุเกินยี่สิบปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักทำการ
งานที่ปรากฏว่าเป็นผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งในเมื่อบุคคลนั้นเต็มใจรับแทน

(3) ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้ที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัดปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่งอายัด โดยปราศจาก
เหตุผลอันชอบด้วยกฎหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งคำสั่งอายัดขอพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจ
หรือตำรวจไปด้วยเพื่อเป็นพยาน ถ้าผู้นั้นยังปฏิเสธไม่ยอมรับก็ให้วางคำสั่งอายัดไว้ ณ ที่นั้นต่อหน้าเจ้าหน้าที่

(4) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ให้ส่ง
คำสั่งอายัดทางไปรษณีย์ ให้จัดการส่งถึงผู้ต้องหา หรือผู้รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(5) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สั่งให้ปิด
คำสั่งอายัด ให้จัดการปิดคำสั่งอายัดไว้ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัดนั้น แต่ต้อง
ปิดไว้ในที่เปิดเผยให้เห็นได้โดยง่าย เว้นแต่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งจะสั่งเป็นอย่างอื่น

(6) ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน สั่งให้ส่ง
มอบคำสั่งอายัดแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจ ก็ให้มอบแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือเจ้าพนักงานตำรวจในท้องถิ่น แล้วปิดประกาศแสดงการมอบหมายในที่เปิดเผย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนัก
ทำการงานของผู้ต้องหาหรือผู้รับ

(7) กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ถ้าผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึด
หรืออายัดทรัพย์สิน สั่งให้ส่งคำสั่งอายัดโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น

(8) คำสั่งอายุัดที่จะส่งให้แก่พระบรมวงศานุวงศ์หรือบุคคลใด ซึ่งมีสำนักอยู่ในพระบรมมหาราชวัง ให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งทำหนังสือนำส่งคำสั่งอายุัดเพื่อให้สำนักพระราชวังดำเนินการให้

(9) การส่งคำสั่งอายุัดให้แก่บุคคล ให้นำส่งแก่ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของบุคคลนั้น

(10) ในการส่งคำสั่งอายุัด ต้องให้ผู้รับลงลายมือชื่อในใบรับไว้เป็นสำคัญและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่ง ลงวัน เดือน ปี เวลาที่ส่ง ลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งไว้ด้วย ถ้าบุคคลที่ระบุไว้ในคำสั่งอายุัดไม่ได้เป็นผู้รับด้วยตนเอง ให้ทำรายงานว่าผู้รับแทนนั้นเป็นใคร อายุเท่าใด เกี่ยวข้องกันอย่างไร พร้อมทั้งใบรับ

(11) ถ้าส่งคำสั่งอายุัดไม่ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งทำรายงานแสดงเหตุผลที่ส่งไม่ได้โดยละเอียด เสนอต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(12) การส่งคำสั่งอายุัดหรือหนังสือแจ้งการอายัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งทำรายงานผลการส่งต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งในวันส่งหรือในวันแรกที่เปิดทำการตามปกติ

ข้อ 10 การคัดค้านคำสั่งอายุัด

ถ้าบุคคลภายนอกได้รับคำสั่งอายุัดปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ออกหนังสือเรียกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 7(1) แห่งพระราชกำหนดฯ ให้บุคคลดังกล่าวมาให้อภัยค่าหรือเพื่อทำการไต่สวนในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่างๆ ก็ให้ออกหนังสือเรียกตามมาตรา 7(3) หรือออกคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกทำการตรวจสอบหรือค้นบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามมาตรา 7 (4) หากการตรวจสอบไต่สวนและจากการตรวจสอบบัญชี เอกสาร หลักฐานต่างๆ ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า หนี้ที่เรียกร้องนั้นมีอยู่จริงก็ให้ออกคำสั่งเตือนให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามคำสั่งอายุัดอีกครั้งหนึ่ง ถ้าบุคคลดังกล่าวยังตื้อตึงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายุัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผู้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาตามมาตรา 13 แห่งพระราชกำหนดฯ และในขณะเดียวกันก็ให้ดำเนินคดีแพ่งฟ้องร้องให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบเสมือนหนึ่งบุคคลนั้นเป็นผู้ต้องหว่ากระทำความผิดฐานกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามมาตรา 4 หรือ 5 แห่งพระราชกำหนดฯ และตลอดจนค่าแห่งความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นเพราะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายุัดทรัพย์สินพร้อมกันไปด้วย

ถ้าไม่มีการคัดค้านการอายัด แต่บุคคลผู้ได้รับคำสั่งอายุัดมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งอายุัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับที่กล่าวข้างต้น

ข้อ 11 การจัดการสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ

ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ เช่น สัญญาจ้างทำงานต่าง ๆ ซึ่งผู้ต้องหาได้ชำระเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้ว แต่บุคคลภายนอกยังทำงานไม่เสร็จตามสัญญาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน มีหนังสือเรียกบุคคลนั้นซึ่งเป็นผู้สัญญา กับผู้ต้องหามาพบ หากบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมชำระหนี้ดังกล่าว ก็ให้เสนอเรื่องให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อพิจารณาดำเนินการฟ้องบุคคลภายนอก นั้นแต่ศาลเรียกค่าสินไหมทดแทน เพื่อนำเงินที่ได้มาส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รวบรวมชำระหนี้ ให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงินต่อไป

ข้อ 12 ทรัพย์สินที่ถูกอายัดให้จัดการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นโฉนดที่ดิน เอกสารสิทธิ พันธบัตร หลักทรัพย์ที่เป็นประกันหรือตราสารที่เปลี่ยนมือได้ซึ่งเป็นของผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดฯ ออกให้แก่ผู้ถือหรือออกในนามของผู้ต้องหาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบให้แก่ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดเก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัยหรือในที่ปลอดภัย

(2) ถ้าสิ่งของที่จะต้องส่งมอบตามสิทธิเรียกร้องที่ถูกอายัดนั้นได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้เก็บรวบรวมและดูแลรักษาทรัพย์สินให้เรียบร้อย

(3) ทรัพย์สินที่อายัดตาม (1) และหรือ (2) ให้เก็บรักษาไว้ไม่เกิน 90 วัน เว้นแต่ได้มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้เก็บรักษาทรัพย์สินไว้ต่อไปจนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ 13 ผลของการอายัด

(1) การอายัดทรัพย์สินมีผลโดยทั่ว ๆ ไปดังนี้

ก. การที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดฯ ได้ก่อให้เกิดโอนหรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิเรียกร้องที่ได้ถูกอายัดภายหลังที่ได้ทำการอายัดไว้แล้วนั้น หากอาจชี้ยันแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่ ถึงแม้ว่าราคาแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นจะเกินกว่าจำนวนหนี้ตลอดจนค่าธรรมเนียมกับค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และผู้ต้องหาได้จำหน่ายสิทธิเรียกร้องนั้นเพียงส่วนที่เกินจำนวนนั้นก็ตาม

ข. การชำระหนี้โดยบุคคลภายนอกตามที่ระบุไว้ในคำสั่งอายัดทรัพย์สินนั้น ให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้ของผู้ต้องหาตามกฎหมาย

(2) ผลการอายัดสิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน

ก. สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงิน การอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๑ ให้รวมถึงจำนวนเงินที่ถึงกำหนดชำระภายหลังการอายัดนั้นด้วย แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาว่าคำสั่งอายัดนั้นรวมถึงเงินที่ต้องชำระภายหลังการอายัดด้วยหรือไม่

ข. สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงินแต่มีจำนวนเป็นประกัน ถ้ามีสิทธิเรียกร้องของผู้ต้องหา ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกในอันที่จะเรียกให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งนั้นมีจำนวนเป็นประกัน การอายัดสิทธิเรียกร้องให้รวมถึงการจำนองด้วย แต่ทั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งคำสั่งอายัดไปยังเจ้าพนักงานผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้เจ้าพนักงานดังกล่าวจดแจ้งไว้ในทะเบียนด้วย

ข้อ 14 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีรายละเอียดทรัพย์สินที่อายัดตามแบบที่กำหนด

ข้อ 15 การถอนคำสั่งอายัดทรัพย์สิน

เมื่อปรากฏว่าหนี้ตามคำสั่งอายัดหรือสิทธิเรียกร้องของผู้ต้องหาอันมีต่อบุคคลภายนอกมิได้มีอยู่จริงหรือไม่มีมูลหนี้ต่อกันให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งถอนการอายัด หากมีทรัพย์สินอยู่กับพนักงานเจ้าหน้าที่ให้คืนให้แก่ผู้ถูกอายัดโดยเร็วด้วย

ข้อ 16 ให้ปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงการคลังมอบหมาย เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจในการตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2538

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการออกหนังสือเรียก ตามมาตรา 7 (1) (2) และ (3)
แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

เพื่อให้การออกหนังสือเรียก ตามมาตรา 7 (1) (2) หรือ (3) แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 เป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพ จึงวางระเบียบปฏิบัติดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการออกหนังสือเรียก ตามมาตรา 7 (1) (2) และ (3) แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบนี้

“พระราชกำหนด” หมายความว่า พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

“หนังสือเรียก” หมายความว่า หนังสือเรียกหรือคำสั่งซึ่งออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ถึงผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 (1) หรือ (2)

(ก) ซึ่งเป็นความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน หรือบุคคลใดที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่การตรวจสอบถึงการกู้ยืมเงินให้มาให้อัยคำ หรือสั่งให้รายงานสภาพกิจการตลอดจนสินทรัพย์และหนี้สินหรือให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินมาตรวจสอบ

ข้อ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกหนังสือเรียก ได้แก่

1. ปลัดกระทรวงการคลังหรือรองปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสำหรับท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

2. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการกองนโยบายการเงินและสถาบันการเงิน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร

3. ผู้ว่าราชการจังหวัด สรรพากรจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับจังหวัด
ในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ

ข้อ 5 หนังสือเรียกต้องทำเป็นหนังสือตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยจัดทำขึ้น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1
ส่งให้แก่ผู้รับ ฉบับที่ 2 เก็บไว้เป็นหลักฐาน หนังสือเรียกต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

1. สถานที่ออกหนังสือเรียก
2. วัน เดือน ปี ที่ออกหนังสือ
3. ชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่รับหนังสือเรียก
4. เหตุผลที่ออกหนังสือเรียก โดยต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิด
ตามมาตรา 4 หรือมาตรา 5 (1) หรือ (2) (ก) แห่งพระราชกำหนดการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
หรือเห็นว่าจะเป็นการตรวจสอบถึงการกักขังเงิน

5. สถานที่ วัน เดือน ปี และเวลาที่จะให้มาพบ การกำหนดวัน เวลา ที่จะให้มา
พบต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกทั้งที่ให้คำเนิ่งถึงระยะทางด้วย เว้นแต่
กรณีจำเป็นและเร่งด่วนไม่จำเป็นต้องให้เวลาถึงเจ็ดวันก็ได้

6. ลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกหนังสือเรียกและตำแหน่ง ตราประทับ (ถ้ามี)

ข้อ 6 การส่งหนังสือเรียก ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 55
และ มาตรา 56 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 73 ถึงมาตรา 82 โดยถือปฏิบัติดัง
ต่อไปนี้

1. ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปส่ง ณ ภูมิลำเนา
หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักทำางานของผู้รับ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ
ของผู้รับ

2. การส่งนอกจากสถานที่ดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับได้ก็ต่อเมื่อส่งให้แก่ตัวผู้รับโดย
ผู้รับยอมรับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง หรือได้กระทำการส่งให้แก่ผู้รับในสำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

3. ถ้าไม่พบผู้รับให้ส่งแก่บุคคลใด ๆ ที่มีอายุเกินยี่สิบ ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือน
หรือที่สำนักทำางานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับ

4. ถ้าผู้รับปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียก โดยปราศจากเหตุผลอันชอบด้วยกฎหมาย
ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งนำพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจหรือเจ้าพนักงานตำรวจไปด้วยเพื่อ
เป็นพยาน ถ้าบุคคลนั้นยังปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีกก็ให้วางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้นต่อหน้าเจ้าหน้าที่

5. พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควรให้ปิดหนังสือเรียก ก็ให้ปิดไว้ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนัก
ทำการงานที่ระบุไว้ในหนังสือเรียก แต่ต้องปิดในที่เปิดเผยให้เห็นได้โดยง่าย

6. การส่งหนังสือเรียก ให้แก่นิติบุคคลให้นำส่งแก่ผู้จัดการ หรือผู้แทนตามภูมิลำเนา
หรือสำนักทำการงานของนิติบุคคล ชื่อ และภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของนิติบุคคล ให้ถือตามหลักฐาน
ที่จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

7. การส่งหนังสือเรียกให้แก่ผู้รับอยู่ต่างท้องที่กับท้องที่ซึ่งออกหนังสือให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ผู้รับมีภูมิลำเนาอยู่เป็นผู้ดำเนินการส่งให้

8. การส่งหนังสือเรียก เมื่อได้ส่งตามวิธีต่าง ๆ ดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่ง
นำไปรับซึ่งลงลายมือชื่อผู้รับ หรือทำรายงานการส่งนำมาติดสำนวน ไปรับหรือรายงานการส่งหนังสือเรียก
ต้องให้ปรากฏข้อความดังนี้

- (1) ชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่ง และชื่อผู้รับ (ถ้ามี)
- (2) วิธีการส่ง วัน เดือน ปี และเวลาที่ส่ง
- (3) รายงานการส่งต้องลง วัน เดือน ปี และลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ทำรายงานการส่ง

- (4) การรายงานการส่งให้รายงานต่อผู้มีอำนาจออกหนังสือเรียก

ข้อ 7 ผู้รับหนังสือเรียกต้องมาให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง ไม่อาจมอบอำนาจ
ให้ผู้อื่นมาให้ถ้อยคำแทน แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรจะอนุญาตให้ผู้หนึ่งผู้ใดมาร่วมให้ถ้อยคำชี้แจง
หรือให้ถ้อยคำแทนโดยมอบอำนาจได้เช่นการชี้แจงเกี่ยวกับบัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น ๆ หรือกรณีจำเป็น
อื่น ๆ ที่เห็นสมควร

ข้อ 8 กรณีผู้รับหนังสือเรียกไม่มาตามกำหนดวัน เวลา ที่กำหนดไว้ในหนังสือเรียกโดยไม่มี
เหตุอันสมควร ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือเรียกเดือนเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามหนังสือเรียกอีกครั้งหนึ่ง หาก
ผู้รับหนังสือเดือนยังไม่มาโดยไม่มีเหตุอันสมควรก็ให้แจ้งความดำเนินคดีอาญาต่อพนักงานสอบสวน ความผิด
ฐานไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 14 แห่งพระราชกำหนดการกักเงินที่
เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ข้อ 9 กรณีผู้รับหนังสือเรียก มาตามกำหนดนัดหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไต่สวน
บันทึกถ้อยคำตามแบบที่กำหนดให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ในการไต่สวนให้ได้ข้อความเป็นจริง และให้ไต่สวน
ชื่อ นามสกุล สัญชาติ เชื้อชาติ อายุ อาชีพ ที่อยู่ และแจ้งให้ทราบด้วยว่า คำให้การนี้อาจใช้เป็นหลักฐาน

ยื่นยันในศาลได้ เมื่อบันทึกถ้อยคำเสร็จสิ้นแล้วก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่และพยาน ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ก็ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ ถ้าหากบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่นก็ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแผ่นด้วย หากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำไต่สวนให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกข้อโต้แย้งเหตุผลหรือข้อเท็จจริงที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อให้ปรากฏในบันทึกพร้อมพนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อกำกับไว้

ข้อ 10 บันทึกคำให้การถือเป็นเอกสารของทางราชการห้ามผู้ใดคัดลอกหรือถ่ายสำเนา เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจออกหนังสือเรียก

ข้อ 11 ในการออกหนังสือเรียกถ้ามีการตรวจสอบ บัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น ที่เป็นประโยชน์แก่การกู้ยืมเงิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับมอบบัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น และเมื่อตรวจสอบเสร็จสิ้นก็ให้รีบคืนแก่เจ้าของภายในเจ็ดวัน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ประสงค์จะรักษาเอกสารหรือหลักฐานนั้นไว้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในศาล

ข้อ 12 การออกหนังสือเรียกให้จัดทำทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 13 ให้ปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงการคลังมอบหมายเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2538

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการตรวจสอบหรือค้น ตามมาตรา 7 (4)

แห่งพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

พ.ศ. 2538

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการออกทำการตรวจสอบหรือค้น ตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการตรวจสอบหรือค้น ตามมาตรา 7 (4) แห่งพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2538”

ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“พระราชกำหนด” หมายความว่า พระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“การตรวจสอบหรือค้น” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำการตรวจสอบหรือค้น บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใด รวมตลอดถึงการเปิดสถานที่ใด ๆ เช่น บ้านที่อยู่ คลังสินค้า โรงงาน ร้านค้าขาย และกระทำการที่เห็นสมควรเพื่อเปิดสถานที่นั้น ๆ รวมทั้งตู้ ตู้เงิน หรือที่เก็บสิ่งของอื่น ๆ และให้มีอำนาจยึดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ ของผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนหรือบุคคลอื่นใดรวมตลอดถึงสั่งให้บุคคลที่อยู่ในสถานที่ที่ทำการตรวจสอบหรือค้น ให้กระทำการเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือค้น

ข้อ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้น ได้แก่

1. ปลัดกระทรวงการคลัง หรือรองปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสำหรับท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

2. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง หรือผู้อำนวยการกองนโยบายการเงิน และสถาบันการเงิน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสำหรับท้องที่จังหวัดนั้น ๆ

ข้อ 5 การตรวจสอบหรือคัดกรองกระทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น

ข้อ 6 การตรวจสอบหรือคัดกรองกระทำได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน โดยได้มีการสืบสอบสวน หรือประมวลหลักฐานต่าง ๆ ก่อน

ข้อ 7 การตรวจสอบหรือคัดกรองให้ถือเป็นราชการลับตั้งแต่เริ่มทำการสืบสอบสวน หรือประมวลหลักฐานตลอดจนกระทั่งได้ทำการตรวจสอบหรือคัดกรอง และเสนอผลของการตรวจสอบหรือคัดกรองผู้บังคับบัญชา

ข้อ 8 คำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือคัดกรองให้จัดทำ 1 ชุด จำนวน 3 ฉบับ ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ ให้นำฉบับที่ 1 แสดงแก่ผู้รับการตรวจสอบหรือคัดกรอง หรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือบุคคลอื่นซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น ให้นำฉบับที่ 2 ไปติดสมุดคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือคัดกรองของหน่วยงานที่ออกคำสั่ง ภายหลังจากการตรวจสอบหรือคัดกรองเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำฉบับที่ 3 ไปติดสำนวนเรื่องเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 9 ในการตรวจสอบหรือคัดกรองต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่า 3 นาย โดยเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 หรือเทียบเท่าระดับ 6 ขึ้นไปเป็นหัวหน้าคณะ และในการตรวจสอบหรือคัดกรองพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแต่งเครื่องแบบข้าราชการ หากผู้ออกคำสั่งเห็นสมควรที่จะไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แต่งเครื่องแบบก็ให้ระบุไว้ในคำสั่งตรวจสอบหรือคัดกรองด้วย

ข้อ 10 ในการตรวจสอบหรือคัดกรองผู้เป็นหัวหน้าคณะต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และแจ้งความประสงค์ในการตรวจสอบหรือคัดกรองให้ทราบก่อน พร้อมทั้งแสดงให้บุคคลที่รับการตรวจสอบหรือคัดกรองเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผิดกฎหมายซุกซ่อนไปด้วยแต่อย่างใด โดยให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้านหลังของคำสั่งตรวจสอบหรือคัดกรองฉบับที่ 1

ข้อ 11 ในการตรวจสอบหรือคัดกรองพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำไปรับตราสาร แบบบันทึกคำให้การ กล่อง เชือก ครั่ง ตรา (ถ้ามี) เพื่อบรรจุ บัญชี เอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ไปให้พร้อม

ข้อ 12 การตรวจสอบหรือคัดกรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ในการตรวจสอบหรือคัดกรองให้กระทำต่อหน้าผู้รับการตรวจ หรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือบุคคลอื่นซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น หรือผู้รักษาสถานที่ที่ทำการตรวจสอบหรือคัดกรอง

2. ถ้าผู้รับการตรวจสอบหรือคัดกรอง หรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นไม่อยู่ ให้ไปตามตัวมา ในกรณีที่ไม่สามารถตามตัวมาได้ ให้บุคคลอื่นซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น หรือผู้รักษาสถานที่นั้น ซึ่งมีอายุเกิน 20 ปีเป็นผู้นำทำการตรวจสอบหรือคัดกรอง

3. ในกรณีไม่สามารถทำการตรวจค้น ตาม (1) หรือ (2) ได้ให้แจ้งเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่นั้นทราบ เพื่อไปเป็นพยานในการตรวจสอบหรือค้นด้วย
4. ในการตรวจสอบหรือค้น ต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ อย่าให้บัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น ๆ ที่สำคัญถูกปิดบังซ่อนเร้นได้ ทั้งผู้ตรวจสอบหรือค้นจะต้องมีปฏิภาณไหวพริบพึงรู้ว่าสมควรจะยึดเอกสาร หลักฐานใดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบถึงการกักขังเงิน
5. ในการตรวจสอบหรือค้น ถ้าตรวจพบทรัพย์สินมีค่า เช่น ทองคำ อัญมณี ธนบัตร หรือทรัพย์สินที่เป็นเอกสารสิทธิ เช่น โฉนดที่ดิน พันธบัตร ตราสารที่เปลี่ยนมือ หรือ หลักทรัพย์ที่เป็นประกัน

ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายการทรัพย์สินให้ละเอียด โดยทำเป็น 2 ฉบับ มอบให้ผู้รับการตรวจ 1 ฉบับหากเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบถึงการกักขังเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการอายัดในลักษณะหีบห่อติดตราครั่ง จะมอบให้ผู้รับทำการตรวจสอบหรือค้นเก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัย หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่จะเก็บรักษาเองก็ได้

6. การตรวจสอบหรือค้น ให้กระทำโดยสุภาพ พยายามไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือบอบสลายแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกตรวจสอบหรือค้น และไม่ขัดขวางในการประกอบธุรกิจจนเกินความจำเป็น

ข้อ 13 ในการตรวจสอบหรือค้น โดยไม่มีผู้นำการตรวจสอบหรือค้น ก่อนที่จะนำบัญชี เอกสาร หลักฐาน กลับไปตรวจสอบยังสำนักงาน ให้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 14 ถ้าไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบหรือค้นให้แล้วเสร็จในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกได้ จะกระทำการต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้ หรือถ้าเห็นสมควรจะทำการตรวจสอบหรือค้นในวันถัดไป ก็ให้ทำการอายัดเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่ยังตรวจสอบหรือค้นยังไม่แล้วเสร็จไว้ก่อน แล้วแจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานด้วย แล้วดำเนินการตรวจสอบหรือค้นในวันถัดไป

ข้อ 15 เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบหรือค้นเสร็จสิ้น ให้ทำบันทึกผลของการตรวจสอบหรือค้น ตามแบบที่กำหนด โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

1. พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แสดงคำสั่งให้ตรวจสอบหรือค้น และบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้รับการตรวจสอบหรือผู้นำการตรวจสอบดูแล้ว ทั้งได้แสดงให้เห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้นำสิ่งที่มีผิดกฎหมายซ่อนไปด้วย

2. พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เริ่มทำการตรวจสอบหรือค้นตั้งแต่วิถีใด แล้วเสร็จ เวลาใด การตรวจสอบหรือค้นมีปัญหา หรืออุปสรรคใดบ้าง

3. การพบเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ให้บันทึกไว้ว่าพบ ณ ที่ใดอยู่ในลักษณะอย่างไร ปิดบัง ซ่อนเร้น หรือไม่ประการใด หรือผู้รับการตรวจ ได้นำมามอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง

4. พนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ทำให้เกิดความเสียหาย หรือบอบสลาย ซึ่งทรัพย์สินของผู้รับการตรวจ หรือเป็นการขัดขวางการประกอบธุรกิจตามปกติจนเกินความจำเป็น และให้ผู้ระบบการตรวจ หรือผู้นำตรวจ ลงลายมือชื่อรับรองข้อความในบันทึกว่าเป็นความจริงทุกประการ หากไม่มีผู้นำตรวจ ก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ลงลายมือชื่อรับรองว่าเป็นความจริงไว้ด้วย

ข้อ 16 ในการทำการตรวจสอบหรือค้น หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นใด จะเป็นประโยชน์แก่การตรวจสอบถึงการกู้ยืมเงินก็ให้ทำการยึดมาด้วย และออกไปรับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ตามแบบที่กำหนด โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชี เอกสาร หรือ หลักฐาน ที่ยึดไว้ไปรับให้ทำเป็น 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 ดิดสำนวน ฉบับที่ 2 มอบให้แก่ผู้รับการตรวจสอบหรือค้น หรือผู้นำการตรวจ ฉบับที่ 3 ดิดไว้กับต้นฉบับ

ข้อ 17 บัญชี เอกสาร หลักฐานอื่น ๆ ผู้ตรวจสอบหรือค้น และผู้รับการตรวจสอบจะต้องลงลายมือชื่อ กำกับไว้เป็นหลักฐานด้วยว่าเป็นบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานที่ยึดมาจากที่นั้นจริง กรณีที่มีบัญชี เอกสารหรือหลักฐานที่ยึดเป็นจำนวนมาก ก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าคณะที่จะลงนาม และให้ลำดับเลขที่ในบัญชี เอกสาร หลักฐานใดบ้าง

ข้อ 18 เมื่อกลับถึงสำนักงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานเสนอผลของการตรวจสอบหรือค้น ให้ผู้ลงนามในคำสั่ง ให้ทำการตรวจสอบหรือค้นทราบทันที หรือในวันแรกที่เปิดทำการตามปกติ

ข้อ 19 การไต่สวนและการตรวจสอบบัญชี เอกสาร หลักฐาน ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การไต่สวนให้ใช้ตามแบบที่กำหนด โดยให้ไต่สวนเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ หรือการประกอบอาชีพเป็นปกติธุระ ถ้าการประกอบอาชีพเป็นการกู้ยืมเงินต้องทำการไต่สวนถึงวิธีการกู้ เช่น การรับฝาก การกู้ การยืม การจำหน่ายบัตร การรับเข้าเป็นสมาชิก การร่วมลงทุน การจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน การหาสมาชิกโดยการโฆษณา การประกาศ การแพร่ข่าว หรือชักชวนด้วยวิธีการต่าง ๆ และประเด็นอื่น ๆ ที่เห็นว่าจะประโยชน์แก่การตรวจสอบถึงการกู้ยืมเงิน

2. การไต่สวนเกี่ยวกับฐานะ เช่นรายการทรัพย์สิน หนี้สิน ตลอดจนลูกหนี้ เจ้าหนี้ ทั้งนี้เพื่อทราบว่าทรัพย์สินเพียงพอชำระหนี้สินได้หรือไม่ ตลอดจนอาจเป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัว ตามข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

3. การตรวจบัญชี เอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ให้ทำการตรวจสอบมุ่งประเด็นการกู้ยืมเงิน การจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน ตลอดจนรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมทรัพย์สินให้แก่ผู้เสียหายต่อไป

4. ในการบันทึกถ้อยคำ ถ้าบันทึกมีหลายแผ่น หรือมีการขีดฆ่าแก้ไข ให้ผู้ให้ถ้อยคำและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการไต่สวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแผ่น หากผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อให้นำบทบัญญัติตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่

ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำไต่สวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการไต่สวนบันทึกโต้แย้ง เหตุผล หรือข้อเท็จจริงที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อไว้ให้ปรากฏในบันทึกคำไต่สวนนั้นพร้อมลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

ข้อ 20 คำให้การของผู้ให้ถ้อยคำถือเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ ผู้ที่จะคัดลอก หรือสำเนาภาพถ่ายให้ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้น

ข้อ 21 ส่วนงานการตรวจสอบไต่สวนการกู้ยืมเงินของผู้กระทำความผิดให้จัดทำเลขลำดับหน้าของเอกสารไว้ทุกฉบับ โดยเรียงลำดับตามเอกสารที่เกิดขึ้นก่อนเป็นหลัก

ข้อ 22 การตรวจบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบให้เสร็จโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันที่ออกทำการตรวจสอบหรือค้น หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้นออกไปอีกได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ 23 ในการตรวจสอบบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ก็ให้เสนอต่อผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้นเพื่อพิจารณาดำเนินการส่งให้แก่หน่วยงานที่ทำการตรวจสอบภาษีอากรไป

ข้อ 24 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการไต่สวนและตรวจสอบ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ เสร็จสิ้นแล้ว ก็ให้ทำรายงานผลของการตรวจสอบโดยเสนอข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมหลักฐานที่อ้างอิงต่อผู้ออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้นเพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ข้อ 25 การคืนบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. กรณีที่อยู่ระหว่างทำการตรวจสอบ หากผู้เป็นเจ้าของมีความจำเป็นที่จะต้องขอคืนชั่วคราว ให้เสนอเรื่องต่อผู้ออกคำสั่งให้ทำการตรวจสอบหรือค้น เป็นผู้พิจารณาตามที่เห็นสมควร

2. กรณีที่ได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว และจำเป็นต้องใช้ในหารดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด ให้จัดบัญชี เอกสาร และหลักฐาน บรรจุกล่องหรือหีบห่อให้เรียบร้อย ติดป้ายชื่อผู้เป็นเจ้าของและเก็บรักษาไว้จนกว่าจะดำเนินคดีเสร็จสิ้น

3. กรณีที่ได้ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิด ก็ให้แจ้งแก่ผู้ที่เป็นเจ้าของมารับคืนภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากไม่มารับคืนก็ให้เสนอผู้ออกคำสั่งตรวจสอบหรือค้นพิจารณาส่งคืนโดยตรงหรือส่งให้นำไปเก็บรักษาไว้หรือดำเนินการอย่างอื่นตามควรแก่กรณี

ข้อ 26 การออกคำสั่งตรวจสอบหรือค้น ให้จัดทำทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 27 ให้ปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงการคลังมอบหมาย เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจในการตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2538

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์
(นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บันทึกการรับเรื่องร้องเรียน

ลำดับที่ _____ / _____

ครั้งที่ร้องเรียน _____

☐ สายด่วน 1359	☐ ตู้ ป.ณ. 1359	☐ รับเรื่องจากต่างจังหวัด	☐ อื่นๆ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ เวลา _____		สิ้นสุดเวลา _____	
ชื่อ-สกุล ผู้ร้องเรียน _____		☐ ชาย ☐ หญิง	โทรศัพท์ _____
ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก _____		☐ ไม่ให้ข้อมูล	

วัตถุประสงค์

- เพื่อสอบถาม
  เพื่อแจ้งเบาะแส
  เพื่อร้องเรียน

เกี่ยวข้องกับกฎหมาย

☐ พ.ร.ก. การกู้ยืมเงินฯ ใช้แบบ ก.1	เรื่อง ☐ Forex ☐ Time Sharing	☐ แชรส์ลูกโซ่ ☐ Set Index ☐ อื่นๆ _____	☐ ขายตรงแอบแฝง ฯ ☐ Commodity
- พ.ร.บ. การเล่นแชร์ฯ   ใช้แบบ ก.2
- ไม่เกี่ยวข้อง   ใช้แบบ ก.3 เรื่อง _____
- แนะนำให้ติดต่อกับ
  ดำรวจ _____
  สคบ.
  ปปง.
- สนง.คุ้มครองสิทธิฯ
  ศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน
- อื่นๆ _____
  ส่งเอกสารเพิ่มเติม ตู้ ป.ณ. 1359

ผู้รับเรื่อง _____

ผู้ตรวจสอบ _____ ว/ค/ป _____ เวลา _____

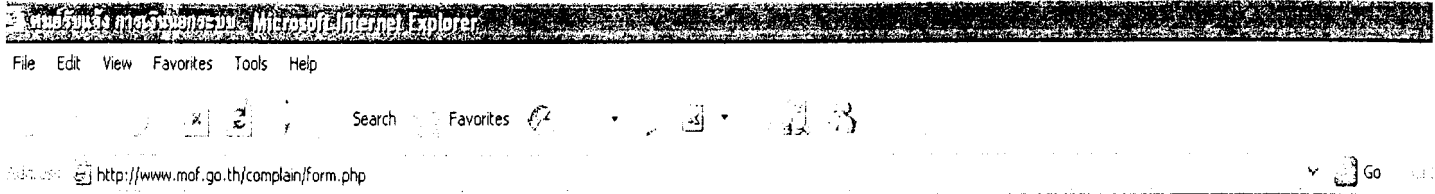
ส่งเรื่องต่อไปที่ _____ ผู้ส่ง _____

☐ ฝ่ายกฎหมาย คำสั่ง _____	ว/ค/ป _____	เวลา _____
☐ ฝ่ายข้อมูล คำสั่ง _____	ว/ค/ป _____	เวลา _____

ต่อจากข้อ ____

A large rectangular area containing horizontal lines for writing, intended for a witness statement or affidavit.

แบบฟอร์มการร้องเรียนผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.mof.go.th>

ร้องเรียน ร้องทุกข์ ศูนย์รับแจ้งการเงินนอกระบบ

กรมการคลังขอเชิญแจ้งข้อร้องเรียนหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเงินฝากออมทรัพย์ การฝากเงินในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ และบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ฝากประจำ

วันที่ร้องเรียน * (date/m/y)

ชื่อ - นามสกุล *

ที่อยู่ *

โทรศัพท์ *

อี-เมล *

- ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ โทรศัพท์ และอีเมล จะใช้สำหรับการติดต่อขอรับข้อมูลเพิ่มเติม หรือเพื่อส่งเอกสาร ให้ท่านทราบ
- หากท่าน ไม่ประสงค์จะ ให้ติดต่อเพิ่มเติม หรือ ไม่ต้องการ เป็นคนละตัว ก็ไม่ต้องกรอกข้อมูล ดังกล่าว

เรื่องร้องทุกข์ *

กรุณา ระบุข้อมูลรายละเอียด ที่ทราบ ได้แก่ ชื่อธนาคาร สาขา สาขาใด (สาขา/ชื่อ) ของ สาขา ตำบล อำเภอ จังหวัด ให้ชัดเจน

รายละเอียด *

เอกสาร(เพิ่มเติม) *

ถ้ามี *(ส่งไฟล์ได้ ไม่เกิน 1 mb)

แบบฟอร์มการรับเรื่องร้องเรียนผ่านทาง E-mail : fincrime@mof.go.th

fincrime@vayu.mof.go.th 21.1MB (21.1%) 2/22/2008 04:08:06 AM 0700 lit 620 OpenWebMail - Microsoft Internet Explorer

F Edit View Favorites Tools Help

Back Search Favorites

http://vayu.mof.go.th/cgi-bin/openwebmail/openwebmail-send.pl?action=composemessage&sessionid=fincrime*vayu.mof.go.th-session-0.941252705033065&sort=date_rev&msgdatetyr Go

Compose Message

Charset for composing: tis-620 *

From: "Fincrime" <fincrime@mof.go.th> Priority: Normal

To:

CC:

BCC:

Reply-To: Confirm Reading

Attachment: Browse... Add

Subject: Backup sent message

english MsgFormat Text

Open WebMail Project (<http://openwebmail.org>)

คำให้การ

ของ _____
เกี่ยวกับเรื่อง _____
_____

เขียนที่ กลุ่มงานป้องกันปราบปรามการเงินนอกระบบ
สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ได้ให้การต่อ _____ ตำแหน่ง _____

ระดับ _____ สังกัด กลุ่มงานป้องกันปราบปรามการเงินนอกระบบ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

ข้าพเจ้า _____ อายุ _____ ปี

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ _____ ซึ่งออกให้ ณ ที่ _____

วัน เดือน ปี ที่หมดอายุ _____ อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ตรอก / ซอย _____ ถนน _____

ตำบล / แขวง _____ อำเภอ / เขต _____ จังหวัด _____

ข้าพเจ้ามีฐานะเป็น _____ ของ _____

มีภูมิลำเนาอยู่ที่ _____

ตรอก / ซอย _____ ถนน _____ ตำบล / แขวง _____

อำเภอ / เขต _____ จังหวัด _____ จดทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเมื่อ _____

วันที่ _____ ทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเลขที่ _____

ตามหนังสือรับรองของสำนักงานกลางทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัด _____

เลขที่ _____ ลงวันที่ _____ และหรือหนังสือมอบอำนาจเลขที่ _____

ลงวันที่ _____

ขอให้การต่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม

พระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ.2527 โดยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ทั่วไป

1. ท่านชื่ออะไร ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ไหน ปัจจุบันประกอบอาชีพอะไร จบการศึกษาระดับใดและเคยมีประสบการณ์การทำงานอะไรบ้าง (หากมีการเปลี่ยนที่อยู่จะรีบแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนดการกักเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 ทราบโดยด่วน)

2. ท่านมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ฯ ด้วยเหตุใด

3. ท่านเคยประกอบอาชีพเกี่ยวกับ มาก่อนหรือไม่

4. ปัจจุบัน นอกจากอาชีพ ท่านได้ประกอบอาชีพเสริมเกี่ยวกับ หรือเป็นตัวแทนอื่นได้อีกบ้าง

5. ท่านมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทดังกล่าวอย่างไร (ตำแหน่ง หน้าที่ ความรับผิดชอบ)

6. บริษัทดังกล่าวประกอบธุรกิจอะไร มีการดำเนินธุรกิจอย่างไร และมีใครเป็นผู้จัดการบริษัท

7. บริษัทที่ท่านทำงานอยู่เป็นสำนักงานใหญ่หรือสาขา และมีสาขาอื่นอีกหรือไม่

8. ท่านเข้ามาเป็นสมาชิกของบริษัทฯ โดยทราบข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ของบริษัทฯ ได้อย่างไร

เฉพาะ

9. ขาดตรงแอบแฝงแบบแชร์ลูกโซ่ หัวข้อและสาระสำคัญในการเข้าร่วมฟังการบรรยายดังกล่าวมีอย่างไรบ้างฯ และท่านเข้าใจอย่างไร

กสล. ในการเข้ามาเล่นเก็งกำไรจากอัตราซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในต่างประเทศนั้น มีวิธีหรือขั้นตอนในการเข้ามาเล่นในบริษัทอย่างไร/วิธีการลงเงิน

Forex

10. ขาดตรงแอบแฝงแบบแชร์ลูกโซ่ ลักษณะการโฆษณาชักชวนให้คนเข้าสมัครเป็นสมาชิกหรือลูกค้าของบริษัทฯ เป็นอย่างไร

กสล. ลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามาเก็งกำไร หรือทำการซื้อขาย ประกอบอาชีพอะไร

11. ขาดตรงแอบแฝงแบบแชร์ลูกโซ่ ตามความเข้าใจของท่าน บริษัทฯ ใช้แผนการตลาดแบบใด และมีลักษณะอย่างไร

กสล. ลูกค้าของบริษัทนำเงินมาประกันความเสี่ยง (Margin) หรือเก็งกำไรจากการซื้อขายสินค้ามากน้อยเพียงใด

12. ขาดตรงแอบแฝงแบบแชร์ลูกโซ่ ในการเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทฯ นั้น เริ่มแรกผู้สมัครต้องมีการลงทุนอย่างไร

กสล. เมื่อบริษัทรับคำสั่งซื้อ หรือคำสั่งขายจากลูกค้าแล้ว ได้มีการส่งคำสั่งซื้อขายไปยังตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าใด

13. กสล. เมื่อลูกค้าตกลงใจที่จะเข้ามาเก็งกำไรจากการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า โดยให้บริษัทท่านเป็นตัวแทน/นายหน้าแล้ว บริษัทจะดำเนินการอย่างไร

13. บริษัทฯ มีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้ท่านอย่างไร

ตอบ

14. ในการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนตามแผนการตลาดของบริษัทฯ นั้น มีขั้นตอนและวิธีในการจ่ายผลประโยชน์

ตอบแทนอย่างไร และในส่วนของสมาชิกต้องใช้เอกสารหลักฐานใดบ้างในการรับเงินจากทางบริษัท

ตอบ

15. ท่านได้รับผลตอบแทนจากบริษัท แล้ว ทั้งหมดเป็นจำนวนกี่ครั้ง รวมเป็นเงินเท่าใด

ตอบ

16. บริษัท ได้เปิดดำเนินธุรกิจมาเป็นระยะเวลาานเท่าใด

ตอบ

17. บริษัท มีโครงสร้างในการบริหารงานอย่างไร และมีใครเป็นผู้มีอำนาจในการควบคุมกำกับดูแลธุรกิจของบริษัท

ตอบ

18. ในการจัดบรรยายในแต่ละครั้งใครเป็นผู้จัดการบรรยาย และต้องมีการขออนุญาตกับผู้ใด

ตอบ

19. ท่านเคยเข้าร่วมฟังการบรรยายเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท มาแล้วกี่ครั้ง และเนื้อหาในการบรรยายในแต่ละครั้ง มีเนื้อหาเหมือนกันหรือคล้ายกันหรือไม่ อย่างไร และเมื่อฟังการบรรยายเสร็จแล้ว ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของบริษัท ว่าอย่างไรบ้าง

ตอบ

20. ท่านเป็นสมาชิกของบริษัท โดยอยู่ภายใต้สายงานของใคร หรือแม่ทัพใด

ตอบ

21. ท่านทราบหมายเลขบัญชีธนาคารของบริษัท หรือไม่

ตอบ

22. ท่านรู้จักกับ.....หรือไม่ และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอย่างไร

ตอบ

23. ภายใต้สายงานของท่าน มีสมาชิกกี่รหัส และสายงานของคุณ.....มีสมาชิกเท่าใด

ตอบ

24. ท่านเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับบุคคลที่ท่านได้เอ่ยนามไว้ข้างต้นหรือไม่

ตอบ

25. ท่านมีข้อมูลอะไรที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือไม่

ตอบ

26. ท่านมีเอกสารหลักฐานใดบ้างที่จะมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้ประกอบคำให้การ

ตอบ

ข้าพเจ้าได้ให้ถ้อยคำด้วยความสมัครใจ โดยผู้สอบปากคำมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการล่อลวง หรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญา เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และในการให้ถ้อยคำครั้งนี้ ผู้สอบปากคำมิได้เรียก รับ หรือยอมรับจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดไปจากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกถ้อยคำโดยละเอียดแล้ว รับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องเป็นจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ	_____	ผู้ให้ถ้อยคำ
	( )	
ลงชื่อ	_____	ผู้บันทึกถ้อยคำ / พนักงานเจ้าหน้าที่
	( )	
ลงชื่อ	_____	พนักงานเจ้าหน้าที่
	( )	
ลงชื่อ	_____	พนักงานเจ้าหน้าที่
	( )	
ลงชื่อ	_____	ผู้เข้าร่วมการบันทึกถ้อยคำ
	( )	
ลงชื่อ	_____	ผู้เข้าร่วมการบันทึกถ้อยคำ
	( )	